

Mengšan

Glasiło Občine Mengeš, julij 2011, letnik XVIII, številka 7

»Ne dovolimo, da se v to našo preljubo Slovenijo naseli nemir, slaba volja in nespoštovanje do same države.«

Franc Jerič

**V mesecu septembru
odprta 1. faza obvoznice Mengeš**

**Moja prva
in največja ljubezen**

Izgubil se je bacek

Mengeški znanstvenik – mandarin na kitajskem dvoru

Domači vampi s polento

str. 06

str. 08

str. 28

str. 32

str. 34

Vsaka agencija je v neodvisnem lastništvu in vodenju

RE/MAX
Naj-dom

najdom@remax-nepremicnine.net
www.remax-nepremicnine.net/Najdom

Karo inženiring d.o.o. Mengeš, Slovenska cesta 24, 1234 Mengeš
Telefon: +386 (0)1 72 30 986, +386 (0)41 635 172

PRODAMO:

ZA ZIDLJIVA ZEMLJIŠČA:

Mengeš, JZ obrobje, v območju ME-23, komunalno opremljena do 30.6.2011.

Osnovni podatki:
- 23 gradbenih parcel za individualno gradnjo: od 558 m² do 1.828 m²
- 16 parcel za stanovanjske dvojčke: od 330 m² do 402 m²
Cena z vključenim komunalnim prispevkom: cca. 240 EUR/m²

Več informacij na naši spletni strani:
www.karo.si - lastne gradnje

HIŠE:

- Moravče, Zg. Tuštanj - enota dvojčka, 115 m², P+M+podstrešje, III. pgf, l. 2008. Klasična gradnja, ogrevanje na kurilno olje, dimniški priključek za kamin. Lega dvojčka je končna, odprt pogled, atrij, oddaljenost od AC 9km, cca 25 km do Ljubljane. Dostop je raven in asfaltiran.
Cena: 135.000,00 €

- Kamnik, 192 m², garaža 42 m², zemljišče 494 m², K+P+1N, l.1935, nova streha l. 2001, pred cca. 30 leti menjeno ostrešje in obnovljena fasada. Klet 30 m², pritličje 91 m²+balkon, 1.nadstropje, 91 m² z izhodom na teraso cca. 50 m². Pod teraso je garaža, prizidana l.1980, višina 3,5 m. Ogrevanje na kurilno olje. Odlična lokacija, dostop z glavne ceste, vsa infrastruktura v neposredni bližini. Cena: 230.000,00 €.

POSLOVNI PROSTOR:

- Trzin-OJC, 804 m², prostor za storitve, zgrajen l. 1995, P+1N, 980 m² zemljišča. Poslovna stavba v dveh etažah, vsaka v izmeri 402 m², ločena vhoda. V pritličju, obnovljenem l.2005, je trgovski prostor, skladišče, pisarna, čajna kuhinja, sanitarije, v 1. nadstropju, izdelanem l. 2001 se nahaja 13 pisarn, sejna soba, arhiv, čajna kuhinja, prostor za čistila, ločene sanitarije. Pred in ob stavbi je cca. 30 PM. Cena: 970.250,00 EUR.

www.karo.si

ROJSTNODNEVNE ZABAVE NA PROSTEM!

* Rojstnodnevna pustolovščina v Kavarni Veronika Kamnik
* Rojstnodnevne vragolije v Bernardiju, Vir pri Domžalah
* Rojstnodnevni direndaj s prijatelji v Harmoniji Mengeš

Info: 051 364 333
www.zabavanaprostem.si

Isčete dobro avtosolo?

RETOS

RAZLIKA SE BETAJE

100% GARANCIJA

TEČAJ CPP

18.7., 1.8.2011 ob 19. uri

NOVO! NOVO Plačilo na obroke!!

BREZPLAČNI

POKLIČITE!!
040-778-000
040-758-000

TrgoAvto

Prod. BURNIK
Mengeš, Prešernova c. 3
Tel.: 01/729-68-70
E-naslov: menges.2485@trgoavto.si
DEL. ČAS: od 8. do 18. ure, SOBOTA: od 8. do 12. ure

VEDNO NA ZALOGI REZERVNI DELI ZA OSEBNA IN TOVORNA VOZILA.

KOLESA MERIDA + REZERVNI DELI;
SKUTERJI SYM + REZERVNI DELI.

MOŽEN NAKUP NA VEČ OBROKOV BREZ OBRESTI Z MERCATOR KARTICO, AMEX ALI DINNERS KARTICO.

NOVO NOVO – SERVIS KOLES:
menjava zračnic, verige,
nastavitev zavor in prestav,
centriranje platišča ...

PO KOLO, POTREBNO POPRAVILA,
PRIDEMO TUDI NA DOM.

ALU STIL

15 let izkušenj

Boris VOĐE s.p.

Testenova 32, 1234 Mengeš
GSM: 041/692 448
E-mail: alustil@siol.net
www.alustil.si

OKNA VRATA

ALU in PVC STAVBNO POHIŠTVO

TRŽENJE OGLASOV:

Občina Mengeš
Slovenska cesta 30
1234 Mengeš
Tel.: 01 724 71 06

Kazalo

- 04 Občina
- 08 Intervju
- 10 Mengeški utrip
- 18 Gospodarstvo
- 21 Politika
- 22 Šport
- 27 Iz življena cerkve
- 28 Kultura
- 32 Veliki Mengšan
- 34 Kuhinja
- 36 Pisma bralcev
- 38 Zahvale
- 39 Križanka
- 40 Obvestila in oglasi

SODELUJTE V MENGŠANU

Priporočila za nenaročene prispevke o dogajanju v Občini Mengeš: članki morajo biti opremljeni s polnim imenom in priimkom, naslovom avtorja in dopisano telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost. Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi zmožnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, spreminjanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Nenaročeni prispevki se ne honorirajo. Potrebno jih je oddati v formatih .doc, brez oblikovanja, vnesenih fotografij in grafik. Digitalne fotografije (vsaj ena je obvezna k vsakemu članku) pošiljajte kot samostojne datoteke v .jpg formatu ter velikosti vsaj 1 Mb. V besedilu dopišite stavek o vsebini fotografije in navedite avtorja. Dolžina prispevkov je lahko največ 1.500 znakov s presledki, v vsakem primeru pa je priporočljiv dogovor z urednikom. Zadnji rok oddaje za naslednjo številko je zadnji dan v mesecu. Hvala za vaš trud!

MENGŠAN - JAVNO GLASILO OBČINE MENGŠAN

Izdajatelj: Občina Mengeš, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš, www.menges.si;
Odgovorni urednik: Edvard Vrtačnik, 041 490844, e-pošta: mengsan@menges.si;
Uredniški svet: Franc Malus, Aleš Janežič, Bogo Ropotar, Jože Vahtar, Mirjan Trampuš, Vesna Marija Sešek, Anton Zorman; **Uredniški odbor:** Nataša Vrhovnik Jerič, Barbara Ahačič Osterman, Maša Skok, Mojca Volkar Trobevšek; **Lektoriranje:** Artline d.o.o.; **Oblikovanje in prelom:** Artline d.o.o., tel.: 01 7291190, artline.design@siol.net, www.artline.si; **Tisk:** Schwarz, d.o.o.; **Distribucija:** Pošta Slovenije d.o.o. in Primož Kržan, tel.: 01 7237296; **Oglasi in zahvale:** Občina Mengeš, tel.: 01 7247106, e-pošta irena.podborsek@menges.si; **Naklada:** 3000 izvodov; **Revija:** izide enajstkrt na leto, je brezplačna in jo dobi drugi petek v mesecu vsako gospodinjstvo v Občini Mengeš, vpisana je v razvid medijev MK pod zaporedno številko 357.

Zgodba z naslovnice:

24. junija je v Mengšu potekala osrednja občinska proslava v počastitev dneva državnosti. Letošnja je bila še posebno slovesna, saj je Slovenija obeležila okroglo 20. obletnico samostojnosti. Prireditev je potekala pred Gasilsko - godbenim domom v Mengšu, pri spomeniku dnevu državnosti, tako kot pred 20. leti. Župan Franc Jerič je skupaj z Vladimirjem Skokom, predsednikom Združenja veteranov vojne za Slovenijo – sekcija Mengeš, položil venec na spomenik dnevu državnosti. Foto K. V.

Naslednja številka Mengšana izide v petek, 16. septembra.

Oprimo se na pridne slovenske roke in lastno pamet

V imenu Zveze veteranov vojne za Slovenijo, Občinskega odbora Mengeš, čestitam za 20. obletnico slovenske državnosti vsem občanom in občankam Občine Mengeš.

Naša vojna je bila kratka in čista, brez kakršnihkoli zločinov, brez krvi pa se ni zarisala skoraj nobena država na svetu. Za našo zmago so nekateri teritorialci in civilisti izgubili tudi svoja življenja. Pred dvajsetimi leti je rekel naš bivši predsednik: »Danes so dovoljene sanje, jutri je nov dan.«

Mogoče smo malo predolgo sanjali in je napočil skrajni čas za prebujenje. Zdi se mi, da ne znamo ničesar pohvaliti, čeprav je dobro, razne afele in tajkunske zgodbe so pripeljale neko razočaranje in melanholijo med državljane Slovenije. Če se spomnimo bivše Jugoslavije, ko smo švercali kavo in kavbojke iz Trsta, vozili par-nepar, imeli bone za bencin, se vozili v starih stoenkah, jugotih in fičotih, stalno imeli neke stabilizacije, delovne sobote za nerazvite republike in podobno, nostalgija hitro mine.

Slovenija je še mlada država. Njeni predstavniki tudi zato lahko kdaj tudi kaj pogrešijo, kar delamo tudi mi, ostali državljani. Vsi pričakujemo preveč od države. Država je dolžna le postaviti pravila oz. nek stabilen okvir za gospodarstvo, katerega potem posamezniki uporabljamo, nato moramo odgovornost prevzeti nase. Razne demagogije in posploševanja nas ne bodo potegnile iz krize, pač pa smelost, delo in odrekanje. Slovenija ni surovinsko bogata država, kot je Rusija ali arabske države, naš adut so bile od nekdaj pridne slovenske roke in pamet. Edino na to lahko računamo, da nas potegne iz krize. Reforme so normalne in potrebne za napredek. To pa je seveda težko, ker ljudje spremembe težko sprejemamo. Pozabili smo tudi kupovati naše lastne proizvode in raje posegamo po tujih, pogosto nekakovostnih. Pri vzgoji mladih moramo krepiti nacionalni ponos, podjetništvo, inovativnost, kreativnost in seveda najpomembnejše, delavnost. Kljub krizi smo lahko ponosni in srečni, da živimo v samostojni Sloveniji. Glejmo pozitivno v prihodnost; imamo čudovito deželo, prenehajmo s politikantstvom in se posvetimo gospodarstvu. Tako kot pred dvajsetimi leti zberimo zdravo pamet, pogum in voljo.

Lado Skok, predsednik ZVVS Mengeš

Spoštovani!

Pred dvajsetimi leti smo se odločili in stopili na samostojno pot. Bili smo neizmerno ponosni in veseli, da smo del zgodovine, ko smo soustvarjali rojstvo nove, samostojne države Slovenije. Tudi v naši občini smo slavnostno obeležili ta dogodek in to na istem prostoru, kot smo slavili pred dvajsetimi leti. Nikdar ne pozabimo, da so za našo svobodo in državo Slovenijo nekateri izmed nas tudi žrtvovali svoje življenje. Vse to smo si z ljubeznijo do domovine, željo in pogumom prislužili in ne dovolimo, da se v to našo preljubo Slovenijo naseli nemir, slaba volja in nespoštovanje do same države.

V mesecu juniju je bilo še nekaj prireditev, ki so bile namenjene praznovanju občinskega praznika. Vsem društvom in izvajalcem iskrena hvala za vaše delo.

Osnovna šola je za dva meseca zaprla vrata za svoje učence. Želim vam prijetne počitnice, tistim, ki ste zapustili osnovnošolske klopi, pa želim veliko uspeha pri nadaljnjem šolanju. Kot vsako leto, je prišel čas poletnih dopustov. Velikokrat v pogovoru povprašamo sosede, prijatelje ali znance: »Kam pa letos na dopust?« Kamorkoli se boste odpravili, vam želim, da se imate lepo in se zdravi in spočiti vrnete domov.

Franc Jerič, župan

Občina Mengeš s podpisom pogodbe pristopila k projektu čiščenja odpadnih vod, izgradnji kanalizacije v Občini Mengeš in do kohezijskih sredstev

V sredo, 29. junija 2011, je na sedežu Centralne čistilne naprave (CČN) Domžale-Kamnik potekal slavnostni podpis Pogodbe o priključitvi občin pristopnic in sofinanciranju »nadgradnje infrastrukturnih objektov in naprav CČN Domžale-Kamnik«. Pogodbo je podpisalo pet občin dosedanjih solastnic komunalne infrastrukture CČN Domžale-Kamnik (Občina Domžale, Občina Kamnik, Občina Mengeš, Občina Trzin in Občina Komenda) ter dve občini novi pristopnici k lastništvu, in sicer Občina Cerklje na Gorenjskem in Občina Moravče, ki sta si s podpisom pogodbe zagotovili solastniški delež v infrastrukturi. Občinski sveti vseh občin podpisnic so sprejeli ustrezne sklepe o soglasju k pridružitvi.

CČN ima sedaj sedem lastnic in realizacija nadgradnje CČN s pomočjo kohezijskih sredstev je postala možna, saj bosta novi občini pristopnici k lastništvu – Občina Cerklje na Gorenjskem in Občina Moravče – s pristopom k lastništvu zagotovili dodatne enote onesnaženja na CČN, ki so potrebne za pridobitev nepovratnih kohezijskih sredstev. S skupnim lastništvom se bomo vse občine solastnice CČN v prihodnosti skupaj odločale o gospodarjenju s CČN in potrebnih vlaganjih v infrastrukturo. Takoj, ko bo izdana odločba o pridobitvi nepovratnih kohezijskih sredstev iz razpisnega programa OP ROPI 2007-2013, se bodo realizirale pogodbene obveznosti iz podpisane pogodbe. V primeru, da nepovratnih sredstev ne bomo dobili, pogodba preneha veljati.

Rekonstrukcija čistilne naprave je nujno potrebna, saj je potrebno do konca leta 2015 v skladu s predpisi nadgraditi biološke stopnje in zagotoviti višjo kakovost čiščenja, kar je povezano s precejšnjimi stroški. Vse občine, podpisnice pogodbe, morajo zagotoviti odvod kanaliziranih vod iz naselij večjih od 2.000 populacijskih enot (približno 1.600 prebivalcev) do CČN. Tako vse občine skupaj pripravljamo vlogo za pridobitev nepovratnih sredstev iz kohezijskega sklada. Skupno načrtovana investicija presega 40 mio evrov, sama nadgradnja CČN (čiščenje dušika in fosforja iz odpadnih vod, ki se bodo tako s sedanjih petdeset odstotkov dvignili na predpisanih osemdeset odstotkov) pa dosega 15 mio evrov.

S podpisom pogodbe smo še en korak bližje zastavljenemu cilju, da bomo lahko oddali vlogo za pridobitev nepovratnih sredstev iz kohezijskega sklada za realizacijo projekta Odvajanje in čiščenje odpadne vode na območju Domžale-Kamnik.

Franc Jerič, župan Občine Mengeš

Julij 2011

Problematika cest v Občini Mengeš

Že v prejšnji številki glasila sem omenila, da zaposleni na Medobčinskem inšpektoratu in redarstvu pri svojem delu najpogosteje opažamo nepravilnosti na področju cest, tako kršitve predpisov pri nepravilnem parkiranju, kot neupoštevanje omejitev hitrosti vozil. Enako pereča pa so tudi ostala nedovoljena ravnanja na in ob cestah.

Onesnaženo cestišče občinske ceste zaradi opravljanja kmetijskih del na površinah tik ob cesti

Preko celega leta zaznavamo številna onesnaženja cestišč. Ta mnogokrat povzročajo tovorna vozila, ki dovažajo in odvažajo potrebni material s gradbišč. Investitorji oziroma izvajalci gradbenih del le redko poskrbijo za čiščenja pnevmatik ob izvozu z gradbišča na cesto.

Ceste onesnažujejo tudi kmetje v času oranja kmetijskih površin, ko le redko upoštevajo predpisane odmike. Zaradi premajhnih odmikov so prisiljeni obračati stroje na cesti, s čimer povzročajo onesnaženja cest, obenem pa velike stroške povzročajo tudi vzdrževalcu cest in posledično občini, saj preorana njiva tik do bankine, ali včasih še celo v cestno telo, pomeni poškodbo cestišča, ki ga je potrebno nujno sanirati. Dodatno delo pa tako vzdrževalcem cest kot javne infrastrukture povzroča tudi neurejeno odvajanje meteoritnih voda z zasebnih parcel, ki na cestišča in v meteorne kanale odplavljajo zemljo in pesek in jih mašijo.

Poleg onesnaženja cest velja omeniti tudi veliko število nedovoljenih prekopov na cesti in izvajanja različnih posegov v varovalnih pasovih občinskih cest brez soglasja upravljavca. Nedovoljene ali neskladne gradnje ter odlaganje različnega materiala v tem pasu lahko posledično povzročijo oviro v cestnem prometu.

Zato kontroliramo tako ustreznost pridobljenih upravnih dovoljenj in soglasij za izvajanje posegov, kot ali si je investitor dovoljenje sploh pridobil. Preverjamo tudi ustreznost zavarovanja del na ali ob cesti, saj je ustrezna prometna signalizacija in ureditev lahko življenjskega pomena.

Tudi razraščene žive meje in visoki posevki tik ob cestišču ter dotrajani in slabo vzdrževani objekti ob cestah, brez snegolovov in žlebov, predstavljajo potencialno nevarnost za cesto in promet. Po opozorilu večina lastnikov zadevo uredi. Za vsako od naštetih kršitev je predpisana kazen v odloku ali v državnem zakonu. Kot že povedano, je osnovni namen naše službe preventiva, ozaveščanje in pomoč občanom, ki se v sistemu obsežne in nemalokrat zapletene zakonodaje marsikdaj ne znajdejo. Kljub temu pa je naša služba prekrškovni organ, ki je ob zaznanih nepravilnostih dolžna izvajati tudi predpisane sankcije.

Irena Karčnik, vodja Medobčinskega inšpektorata in redarstva

Ovirana preglednost v križišču zaradi preveč razrasle žive meje

**POLETNI URNIK KNJIŽNICE DOMŽALE
ENOTA MENGEŠ
(1. 7. – 31. 8. 2011)
Tel. 7237 374**

Ponedeljek	13.00 – 19.00
Torek	ZAPRTO
Sreda	8.00 – 14.00
Četrtek	13.00 – 19.00
Petek	ZAPRTO

**SERVIS in PRODAJA
LCD - TV SHARP
Hribarjeva 38, Mengeš**
Tel: 01/729 13 03
e-mail: avs.menges@siol.net
http: www.sharp-servis.si
Odprto: od 9 - 12 in od 15 - 18 ure

V mesecu septembru predvidoma odprta 1. faza novoizgrajene obvoznice Mengeš

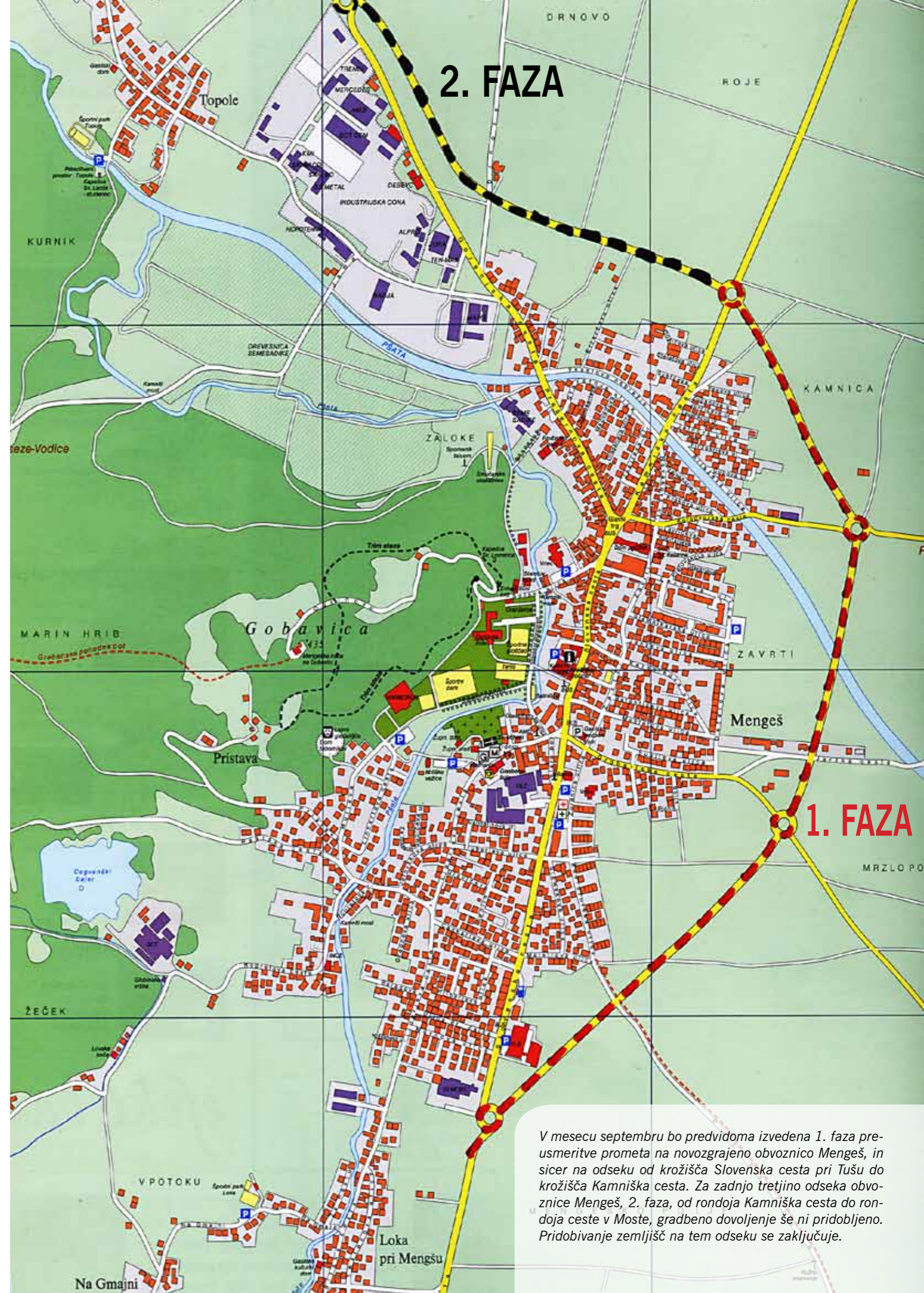
Gradbena dela na obvoznici Mengeš potekajo skladno s podpisano pogodbo. V mesecu septembru bo predvidoma izvedena 1. faza preusmeritve prometa na novoizgrajeno obvoznico Mengeš, in sicer na odseku od krožišča Slovenska cesta pri Tušu do krožišča Kamniška cesta.

Obvoznico Mengeš gradita izvajalca del na odseku, za katerega je pridobljeno gradbeno dovoljenje, to sta približno dve tretjini celotnega pogodbenega odseka, v večini v okviru terminskega načrta. Zamuda je nastala le na delu, kjer je dela opravljal izvajalec SCT d. d. Zaradi finančnih težav oz. insolventnosti tega izvajalca sta njegovo pogodbeno obvezo že prevzela ostala dva sopogodbena partnerja (Cestno podjetje Ljubljana d.d. in Gradis skupina G d.d.). DARS d.d. si kljub omenjeni zamudi prizadeva, da bi bila dela na odseku od krožišča Slovenska cesta do krožišča Kamniška cesta zaključena do konca letošnjega poletja, ko bi odsek lahko tudi predali prometu.

Sicer se na večjem delu same trase ceste trenutno zaključuje izvedba odvodnjavanja, zemeljska dela so praktično zaključena, predstavljajo se komunalni vodi. Približno tretjina odseka v gradnji je že asfaltirana, na drugi tretjini pa se pripravlja podlaga za izvedbo asfalta. Edini večji objekt na obvoznici (most čez Pšato) je v zaključni fazi – sledi še položitev hidroizolacije in asfalta na vozišču ter vgraditev opreme, ograj ... Ob izvajanju del na vseh štirih krožiščih (na Kamniški cesti, Kolodvorski cesti, Grobeljski cesti in Slovenski cesti) ter pripadajočih deviacijah obstoječih cest se bodo dela izvajala v več fazah. Promet bo takrat potekal ali prek obvozov po samem gradbišču ali pod delnimi zaporami, ko bo promet

urejen s semaforji. Take zapore bodo predvidoma predvsem izven glavnih dnevnih prometnih konic ter med vikendi. Zastojem se takrat ne bo mogoče izogniti, vendar jih bo izvajalec z navedenimi ukrepi skušal v čim večji možni meri omiliti. Za zadnjo tretjino odseka obvoznice Mengeš (2. faza, in sicer od rondoja Kamniška cesta do rondoja ceste v Moste) gradbeno dovoljenje še ni pridobljeno. Pridobivanje zemljišč na tem odseku je v zaključni fazi in zato pričakujemo izdajo gradbenega dovoljenja za ta del obvoznice čimprej.

Franc Jerič, župan Občine Mengeš

Koledar prireditev v Občini Mengeš - julij, avgust, september 2011

MESEC	DATUM	URA	NAZIV PRIREDITVE	KRAJ	ORGANIZATOR
julij	17.-24.7.2011	10.00	LETNI TABOR - RIBČEV LAZ, BOHINJ	Zbor pred Gasilsko godbenim domom Mengeš	Društvo tabornikov RUP Mengeš
avgust	20.8.2011	8.00	MARATON V METANJU PODKEV	Športni park Loka pri Mengšu	ŠD Loka pri Mengšu
avgust	20.8.2011	15.00	ODBOJKARSKI TURNIR TROJK	Športni park Topole	ŠD Topole
avgust	27.8.2011	9.00	KLUBSKI TURNIR DVOJIC	Teniška igrišča v Športnem parku Mengeš	Teniški klub Mengeš
avgust	27.8.2011	10.00	SPREHOD OB PŠATI - GALERIJA NA PROSTEM	Drevored v Športnem parku Mengeš	Likovno društvo Mengeš
september	3.9.2011	9.00	ODPRTO PRVENSTVO LOKE V TENISU	Teniška igrišča v Športnem parku Mengeš	ŠD Loka pri Mengšu
september	3.9.2011	/	TEKMOVANJE SKATERJEV (KING OF RAIL) IN PREDSTAVITEV GLASBENE SKUPINE	Športni park Mengeš	ŠD Urban folk
september	10.9.2011	9.00	TRADICIONALNI TENIŠKI TURNIR, VELIKI MENGEŠ - MALI MENGEŠ	Teniška igrišča v Športnem parku Mengeš	Teniški klub Mengeš
september	17.9.2011	9.00	KLUBSKI TURNIR V TENISU - POSAMEZNO	Teniška igrišča v Športnem parku Mengeš	Teniški klub Mengeš
september	24.9.2011	10.00	SPREHOD OB PŠATI - GALERIJA NA PROSTEM	Drevored v Športnem parku Mengeš	Likovno društvo Mengeš
september	24. in 25.9.2011	9.00	MIHAELOV SEJEM	Mengeš	KD Mihaelov sejem, Taideja s.p.

Koledar prireditev do konca leta 2011 je objavljen na spletni strani Občine Mengeš: www.menges.si, pod rubriko "aktualno".

V mesecu septembru bo predvidoma izvedena 1. faza preusmeritve prometa na novoizgrajeno obvoznico Mengeš, in sicer na odseku od krožišča Slovenska cesta pri Tušu do krožišča Kamniška cesta. Za zadnjo tretjino odseka obvoznice Mengeš, 2. faza, od rondoja Kamniška cesta do rondoja ceste v Moste, gradbeno dovoljenje še ni pridobljeno. Pridobivanje zemljišč na tem odseku se zaključuje.

Moja prva in največja ljubezen

Eden največjih glasbenikov v Mengšu je zagotovo Janez Per. Je pravi glasbeni ambasador svojega kraja in domovine. Z glasbo se ukvarja že vse svoje življenje. Že 40 let je član Alpskega kvinteta. V glasbenem svetu je znan kot pevec, komponist, glasbeni aranžer in pisec besedil. Napisal je več kot petdeset skladb. Igra tudi bas kitaro in pozavno. Od svojega petnajstega leta je tudi član Mengeške godbe, danes pa v vrstah njenih veteranov.

Ste gonilna sila Alpskega kvinteta. Lahko to vodstveno mesto kakorkoli primerjate z vodenjem občine, z županovanjem?

Seveda. Pri obeh je pomemben posluš. Pri prvem posluš za glasbo, pri drugem posluš za ljudi.

Kot najboljši evropski narodno-zabavni ansambel ste v svet ponesli tudi ime Mengša. Je Mengeš kaj bolj prepoznaven?

Zanesljivo. V skoraj petih desetletjih je Alpski kvintet s številnimi tujci navezal pristne prijateljske in poslovne stike. Vedo, kje je Slovenija, radi prihajajo na dopust, obiščejo Mengeš in marsikateri ljubitelj in poznavalec naše narodno-zabavne glasbe me obišče tudi na domu.

Iz Mengša prihaja ogromno izvrstnih glasbenikov, zelo znana je tudi znamenita godba. Kaj je vzrok za toliko glasbenega talenta na relativno majhnem geografskem območju?

Mengeš slovi po bogati glasbeni tradiciji. V kraju je bila največja tovarna glasbenih instrumentov v tedanji Jugoslaviji. Danes je znan po odličnih zasebnih izdelovalcih instrumentov. Tudi pihalna godba ima svojo bogato zgodovino. Sestavni del te smo tudi mi, ki smo prve glasbene korake naredili prav pri Mengeški godbi. Srečo smo imeli z odličnimi mentorji, ki so znali iz talentov poiskati izvrstne glasbenike.

Kaj pa mladi talenti? Lahko Alpski kvintet upa na podmladek iz tega okolja tudi v prihodnje?

Lahko smo ponosni na mlade glasbene upe, ki nadgrajujejo svoje znanje v tujini. Za odličnega glasbenika so poti vedno odprte.

Pri Alpskem kvintetu ste dobili zavirljivo priznanje, tudi avstrijske zlate in še kakšne plošče. Čemu pripisujete tako veliko priljubljenost na tujem?

Priznanj in odličij se je skozi desetletja nabralo veliko. Ansambel veskozi sestavljajo vrhunski glasbeniki, nastopi so vedno na visokem nivoju, ničesar ne prepuščamo naključju. Ustvarili smo Alpski sound ali Alpski zven, ki je prepoznaven in se loči od vseh ostalih. Naredili smo številne uspešnice, ki jih ljudje na nemškem govornem

področju radi poslušajo in tamkajšnji ansambli radi igrajo.

Nihče ni prerok v lastni deželi, pravi pregovor. Kako ste sprejeti v Mengšu? Mengeš je moj kraj, moj dom, moja družina. Tu so moji prijatelji, kako sem sprejet, so vedno pokazale volitve.

Kaj pa vaš prispevek k razvoju narodno-zabavne glasbe in glasbe na splošno na Slovenskem? Ste bili zanj kako nagrajeni?

Veseli me, da se veliko mladih navdušuje za narodno-zabavno glasbo, za kar ima zasluge kakovostno izobraževanje v glasbenih šolah. Kot poslanec sem v svojem mandatu predlagal sprejem Zakona o glasbenih šolah v 2. in 3. branju. Sprejet je bil z aplavzom poslancev, kar se v DZ ne dogaja.

Energije vam očitno ne manjka. Kako si polnite baterije, kje dobivate zamisli?

Energije mi res ne manjka. Izhajam iz obrtniško-kmečke družine, kjer je bilo delo vedno vrednota. Od rosnih let sem moral biti v pomoč doma, vmesni čas mi je zapolnjevala glasba. Še danes je tako, le v obratnem vrstnem redu. Življenje je dovolj pestro, da se v njem rojevajo tudi zamisli.

Katero potovanje oziroma gostovanje z Alpskim kvintetom na tujem vam je ostalo v najlepšem spominu?

Bila so številna skupna potovanja s svetovnimi zvezdami. Čudovit je bil dan, ko smo prejeli prvo zlato ploščo. Vseeno bi izpostavil koncert, ki sem ga zaradi nesreče napovedovalca uspešno vodil v nemščini pred nekaj tisoč obiskovalci.

Kako pa je na poklic, ki ne pozna urnika, gledala družina?

Glasba in instrument sta bila vedno moja prva in največja ljubezen. To je družina vselej razumela, sicer bi jaz ne bil več jaz. Sem glasbenik po duši in srcu, zato sem si tudi ustvaril glasbeno družino.

Kdo vse so še znani mengeški glasbeniki?

Poleg Petra Liparja, ki je 52 let vodil »slavno mengeško godbo«, je iz Mengeša prišlo veliko odličnih glasbenikov, ki puščajo svojo energijo in dobro voljo v številnih ansamblih, orkestrih, na šoli ali v godbi.

Čudovit je bil dan, ko smo prejeli prvo zlato ploščo.

Ko pomislite na Mengeš, na katerih pet stvari najprej pomislite?

Ko se vračam z gostovanja v tujini, najprej pomislim na dom in družino, na delo in obveznosti, ki me čakajo. Pogosto pa se spomnim na nerealiziran projekt obvoznice, na športno dvorano, na oskrbo Mengša z dobro pitno vodo in druge probleme v občini.

Vaša najljubša skladba je ...

Janezov bariton in Županova polka.

Kako je živeti v Mengšu? Ste zadovoljni?

Mengeš imam rad. Alpski kvintet mu je poklonil skladbo s tekstom Mengešana Ivana Sivca: »V Mengšu smo vesel ljudje, glasbo vsakdo rad ima, saj v Mengšu je harmonika doma!« Vsak zavedni Mengešan jo je že osvojil in jo na prireditvah z godbo tudi zapoje.

V. K.

Življenje je dovolj pestro, da se v njem rojevajo tudi zamisli.

Glasba je življenje

Rojen je bil leta 1947, povojna generacija, v njem je bila neprimerljivo močna želja imeti instrument in se glasbeno izražati. Začetki sodijo v Mengeško godbo in nižjo glasbeno šolo Mengeš. S prijatelji je ustanovil prvi glasbeni sestav. Že v osnovni šoli je glasbeno deloval kot mladinec in kot vojak. Neustavljiva želja po glasbi ga je vodila v tujino. Po težkih začetkih in brezkompromisnih vajah je napredoval do vstopa v Alpski kvintet in z njimi osvojil diamantno in sedem zlatih plošč. Med tem se je dodatno izobraževal pri znamenitem prof. Miškoviću. Trdno zasidran v Alpskem kvintetu, mu je ostal zvest do danes, ko praznuje 45 let, čeprav je bil med tem vabljen v različne ansamble, tudi k Avsenikom. Je pobudnik številnih drugih glasbenih sestavov, s sinovoma igra v Parlament dixie bandu, sicer pa je že od otroštva član Mengeške godbe in danes tudi Veteranske godbe 50 plus.

Visoki jubilej Ivanke Užmah

Župan Franc Jerič je v prvih julijskih dneh s svojim obiskom neizmerno razveselil gospo Ivanko Užmah, ki je pred kratkim praznovala devetdeseti rojstni dan. Županovega obiska so se razveselili tudi ostali družinski člani, začutiti je bilo, da se med seboj res lepo razumejo in skrbijo drug za drugega, najbolj pa se v teh dneh veselijo prihoda kar dveh novih družinskih članov, kar bo gospo Ivanko »ustoličilo« še kot prababico.

Gospa Ivanka se je v Loko pri Mengšu preselila pred štiriin-dvajsetimi leti. Rojena je bila v kraju Mokric pri Kureščku, dvajset let je živela tudi v Domžalah, 28 let je bila zaposlena v Heliosu. Nasmehne se, ko pove, da je bila v službi med samimi moškimi: »Rada sem hodila v službo, z veseljem sem delala, če bi imela možnost, bi kar še nekaj časa delala«. Na moje vprašanje, kako preživlja dneve in kaj rada počne, je povedala, da veliko bere, in sicer povsem brez očal, oči ji res dobro služijo, zato je tudi na tekočem z vsemi aktualnimi dogodki. Snaha Marta pove, da ima rada, če jo kdo obiše. Prijetnemu klepetu se je pridružil tudi sin Miran ter vnukinja z možem in kar nisem se uspela načuditi, da se bosta tej prijetni družini še ta mesec pridružila kar dva dojenčka, in gospa Ivanka bo z veliko ljubeznijo v naročju pestovala svoja prva dva pravnuka. Pa še veliko zdravja, sreče in zadovoljstva vam želimo, gospa Ivanka, še na mnogo dni!

Besedilo in foto: Katarina Karlovšek, RTA

Župan Franc Jerič, jubilarica Ivanka Užmah ter snaha Marta

Veselje v vrtcu

V vrtcu Gobica je bilo 13. junija res veselo. V okviru Živ žava so se poleg plesnih delavnic z AIO odvijale še kačja, frizerska delavnica, delavnica s klovnom in druge. Nadobudni malčki so naše plesalce radovedno opazovali, nekateri pa so se opogumili in korajžno zaplesali z nami.

Živ žav v Gobici

Zaključni nastop v ŠD Partizan

19. junija smo v ŠD Partizan pripravili zaključni nastop za starše. Mentorica Sanja Tomšič je pripravila prireditev s pomočjo mentorice Urške Gjergek. Med raznovrstnimi točkami sta zaplesali tudi sami in plesalci so jima burno zaploskali. Predstavili sta se tudi Barbara Ciber in Karmen Sečen, ki sta skupaj s Sanjo del formacije, s katero so si na letošnjem državnem prvenstvu priplesale 1. mesto, s točko Look at me now, koreografinje Nike Kljun. AIA odhaja na plesne počitnice, ki bodo v času od 8. do 14. avgusta pri Toplicah Sv. Martin na Muri. Vabljeni vsi otroci in mladi. Informacije in prijave zbiramo na drustvo.aia@gmail.com ali na tel.: 070/732-070.

Besedilo: Blanka Tomšič
Foto: Jože Mlakar

Anica Rženičnik je praznovala 90. rojstni dan

Članici OORK Mengeš sva 2. junija 2011 obiskali gospo Anico Rženičnik, ki je praznovala častitljivih 90 let. Na vratih naju je veselo pozdravila hči Marjeta, ki naju je povabila v dnevni prostor. Tja je nato druga hči Joži pripeljala mamo, ki je s pomočjo hodulje in varstva hčerke še sama prikorakala.

Gospa Anica se je rodila 28. maja 1921 v Loki pri Mengšu. V družini so se rodili štirje otroci. Ko je bila še čisto majhna, je oče odšel v Ameriko, zaradi dela. Tam je ostal 42 let. Vseskozi jih je finančno podpiral. Leta 1944 sta bili z mamo internirani v taborišče Auschwitz, kjer je kot mlado dekletko preživela vse grozote vojne. Leta 1945, ko je bilo vojne konec, sta se z mamo peš vrnili v Slovenijo. Domov sta prispeli čisto izčrpani šele septembra 1945.

Gospa Anica se je poročila leta 1948 z Jožetom Rženičnikom in v zakonu rodila

tri otroke, dve hčeri in sina. Mož je hodil v službo, ona pa je postala podjetnica in je imela svojo obrt do upokojitve. Leta 1991 ji je umrl mož. Otroci so si ustvarili svoje družine in jo sedaj pogosto razveseljujejo z obiski – hčere, sin in vnuki. Leta 2011 si je pri padcu zlomila kolk in od tedaj ji otroci nudijo vso oskrbo. Gospa Anica je še zelo mladostnega videza, lepo urejena in vesela vsakega obiska. Ob koncu obiska sva ji zaželeli še veliko zdravja in srečnih dni.

Zdenka Ilič in Draga Bevk, OORK Mengeš

»Uživali smo v tako veliki sreči«

To so besede hvaležnosti matere v stiski, ki svojih otrok do sedaj ni mogla peljati na morje. Mnogokrat imamo priložnost, da se udeležimo raznih izletov, počitnic na morju, gorah, celo v daljne kraje nas pelje pot, da tam preživljamo svoj zasluženi dopust. Pa si to lahko privoščimo vsi, saj vsi potrebujemo, da si naučimo lepote našega morja, gora ...? Ta misel me je preganjala že od novega leta. Na občnem zboru je bil podan predlog, da organiziramo enodnevni izlet za družine, ki so v socialni stiski in si izletov ne morejo privoščiti. Na anketo, ki sta jo pripravili naši prostovoljki, so družine odgovorile, da bi se z veseljem pridružili pri izletu na morje. Postavili smo datum, določili smo prvo soboto v juniju. V zgodnjih jutranjih urah smo se v skoraj polnem avtobusu odpeljali proti slovenski obali.

Prostovoljki Nataša in Maja sta pripravili vse za dobro vzdušje. Nataša nas je strokovno poučila in vodila po krajih naših obmorskih mestih. Popeljala nas je v Sečovelje na ogled solin, v Piranu smo se ustavili na Tartinijevem trgu in nam nekaterim osvežila spomin na nastanek tega, nekaterim je bila zgodba čisto nova. Portorož smo prevozili, si ga na hitro ogledali in marsikaj novega izvedeli. Maja si je naložila zadolžitev, da otrokom ni bilo dolgčas. Starši so bili zadolženi, da so otroci varno hodili z nami.

Po skromnem kosilu smo se odpeljali v Simonov zaliv na težko pričakovano kopanje, ki je bilo zaradi nevihte kratko, a čarobno.

Mislil, da vam kot bralcu tega članka z nekaterimi stavki hvaležnosti, ki so nam jih napisali udeleženci v zahvalo, lahko vsaj malo pričaramo in odkrijemo, kakšno veselje so doživljali otroci in njihovi starši: Veliko veselja, smeha, petja in bonbonov smo zaužili. Glede bonbonov se morda sliši presladko, toda samo včasih se zgodi, da je lahko življenje tudi sladko, čeprav je dolgo samo en dan, lepi spomini pa ostajajo za vedno.

Naj zaključim z mislijo družine, ki je bila z nami: »Tisto, kar ste izpeljali danes, je vaše dobro delo, ki ga spoštujejo vedno samo tisti, ki sami delajo v dobrobit drugih ljudi«. Morda se res še kdaj odpravimo?

Jerca Stopar, Župnijska Karitas Mengeš

... Komaj sem čakala, da gremo plavat, šli smo po dobrem, super kosilu. Voda je bila mrzla, a mi smo kar plavali. Začel je padat dež, šli smo pod streho, jedli krofe in pili sok (njami). Na avtobusu domov smo se šli »Mengeš ima talent«, jaz sem bila Vid ... (deklica, 9 let)

... Ko smo šli na morje, sem se zelo veselila, marsikaj sem se naučila ... (deklica, 11 let)

... Izleta sva se zelo veselila, najbolj hčerka. Najbolj je uživala v plavanju ... (očka)

... Spoznali smo dve čudoviti voditeljici, veliko sta nam povedali o morju. Naša družina je bila prvič na morju. Sin je rekel: »Joj, kako je to morje veliko,« z velikim sijajem v očeh je gledal jadrnice, z enakim sijajem v očeh sem jaz opazovala njega. Med kopanjem mu je voda pljusnila v usta in začuden je bil, kako je voda slana. Kar je Karitas naredila za nas, bi lahko rekli, da je to najdragocenejše darilo. Poskrbeli so, da smo bili vsi kot ena družina. Hvala vam, da smo lahko uživali v tako veliki sreči ... (mama)

... Prva stvar, ki me je prijetno presenetila, je bila molitev za srečno pot, čeprav nisem govorila popolnoma enake besede, sem molila v enak namen. Veliko novega smo videli, izvedeli, si ogledali Sečoveljske soline in se pri tem veliko naučili o ljudeh, ki delajo na solinah, naravnem bogastvu Primorja, predvsem ptičjih vrstah, sredozemskih rastlinah, ogledali smo si Piran in Portorož. Moja družina se vam iz srca zahvaljuje za trud prostovoljk pri Karitas in vozniku, ki nas je varno pripeljal domov ... (mama) ... Potem smo šli v Izolo, trenutek, ki smo ga vsi komaj čakali, je bilo kopanje. Na poti domov smo bili prijetno presenečeni, šli smo na sladoleđ ... (mama)

... Upam, da bomo še kdaj ponovili tak izlet ... (mama)

Pri lovski koči Mengeš

V petek, 10. junija 2011, smo imeli člani Društva Sožitje Mengeš tradicionalni piknik, tokrat pri Lovski koči Mengeš. Člani društva se trudimo, da organiziramo dejavnosti glede na želje in zmožnosti oseb z motnjami v duševnem razvoju. Najpomembnejše so aktivnosti, ki spodbujajo, razvijajo ali ohranjajo znanja, spretnosti in veščine, ki zagotavljajo večjo samostojnost in veljavo vsakega posameznika v družbi. Zelo pomembna so tudi družabna srečanja. Srečamo se z znanci, prijatelji, ohranjajo se stiki, sklepajo prijateljstva, izmenjujejo informacije.

Vesetje med člani je povzročil slonček Bansi, maskota RTV-Slovenije, ki je s svojim obiskom popestril dogajanje.

Našemu pikniku sta se pridružila župan Franc Jerič in podžupan Občine Mengeš, Jože Vahtar, ki sta nam zaželela lepe počitnice, prav tako sta vsem spodbudne besede namenili naša predsednica, mag. Tatjana Novak, in predsednica Zveze Sožitje, dr. Katja Vadnal.

Pravo veselje je med člani povzročil slonček Bansi, maskota RTV-Slovenije, ki je s svojim obiskom popestril dogajanje, med posamezniki pa vzpodbudil, da so pokazali svoje pevske talente.

Druženje smo popestrili še s srečelovom, da pa ni manjkalo plesa in odlične glasbe, so poskrbeli fantje Moravški trio z veselimi zvoki.

Besedilo in foto: Metka Mestek

Družinski izlet na Koroško

V nedeljo, 19. junija 2011, smo se člani Društva Sožitje Mengeš odpravili na enodnevni, družinski izlet po Koroški. Pot nas je vodila preko Karavank proti Avstriji. Ustavili smo se v mestu Gmündu, ki je nastalo ob nekoč pomembni trgovski poti, ki je povezovala sever Evrope z Benetkami. Veliko zanimivega smo izvedeli od našega vodiča, gospoda Draga Kralja.

Pot nas je nadalje vodila v nacionalni park Nockberge, skozi katerega vodi 35 kilometrov dolga visokogorska planinska cesta Nockalmstrasse.

To je raj za ljubitelje narave. Med čudovito panoramsko vožnjo na višini 2.000 metrov smo se ustavljali in občudovali prelepo gorsko naravo, ki pa se je odela v belo obleko. Zaradi ohladitve je namreč zapadel sneg. Seveda smo se kepali, le sanke smo pustili doma.

Park Nockberge slovi po tem, da ga oblikujejo številni zaobljeni vrhovi, ki so popolnoma neznačilni za gorski alpski svet.

Na višini 2.040 metrov smo imeli v koči Zechner kosilo, si ogledali zanimiv turističen film o lepotah nacionalnega parka, pozvonili na zvon želja in kupili spominke.

Ob povratku smo se sprehodili skozi smučarsko zdraviliško središče Bad

Kleinkirchheim, ki je dobro obiskan. Preživeli smo prelep in doživetij poln dan.

Mimo Osojskega jezera nas je pot pripeljala nazaj domov.

Besedilo in foto: Metka Mestek

Na višini 2.040 metrov smo imeli v koči Zechner kosilo, si ogledali zanimiv turističen film.

Stoletnica, sestra Jožefa Marinšek

Župan Občine Mengeš Franc Jerič je v prvih poletnih dneh, v Domu svete Katarine v Mengšu, obiskal sestro Jožefo Marinšek, ki je v aprilu praznovala okroglih 100 let. Sestra Jožefa Marinšek sicer izhaja iz Lukovice, točneje iz Golčaja. Predstojnica Doma svete Katarine, sestra Majda Šeme, pove, da je imela v teh dneh veliko obiskov svojih domačih. Sestra Jožefa je dobrega zdravja, le sluh ji ne služi več tako, kot nekoč, zato za komunikacijo uporablja tablico in pisalo.

Župan Občine Mengeš Franc Jerič čestita sestri Jožefi Marinšek za visok jubilej.

Sestra Jožefa Marinšek je svoje življenje posvetila karitativnemu in vzgojnemu delu sester usmiljenk, vrsto let je preživela na Hrvaškem; delovala je v Voloskem in Opatiji, kjer je bila organistka in poučevala verouk, v Mengeš se je pred dvema letoma preselila iz Šentjakoba.

Dom svete Katarine v Mengšu je namenjen starejših in onemoglim sestram, ki so vse svoje življenje posvetile služenju bolnikom in tistim, ki so bili potrebni najrazličnejše pomoči. V prihodnje si želijo sprejeti tudi nekaj drugih ostarelih oseb, ki bi si želele v tem domu preživeti jesen svojega življenja in bodo potrebovali pomoč.

Zametki doma segajo v leto 1921, ko so 3. januarja 1921 štiri sestre usmiljenke prišle v Mengeš in prevzele malo hiralnico, tako so takrat imenovali zavetišča za stare ljudi. Julija leta 2009 je bila slavnostna blagoslovitev novozgrajenega Doma svete Katarine, v katerem živi štirideset sester, dvajset jih potrebuje nego in oskrbo, ostale skrbijo za ostale redovnice in urejanje doma.

Besedilo in foto: Katarina Karlovšek, RTA

Pri Frančiški Mišvel – sestri Vereni

Rojena je bila 20. aprila 1921 v Zeleni jami v Ljubljani. Imela je štiri brate in eno sestro. Bila je najmlajša v družini. Obiskovala je Meščansko šolo, nato je hodila tri leta na srednje tehnično šolo v Ljubljani. Po tem se je odločila še za učenje angleščine in več čas pomagala bolnikom na ortopedski kliniki. Njena edina želja je bila, da bi se žrtvovala za bolnike in postala nuna.

Zato je naredila bolničarsko šolo in se zaposlila na ortopedski kliniki v Ljubljani. Pozneje je odšla v Beograd, s šestintridesetimi leti pa v samostan, v Red usmiljenih sester. V Beogradu je v bolnici delala do leta 1981, do upokojitve. Pozneje je po raznih domovih sester živela in pomagala bolnim še v Osijeku, Zagrebu in po raznih domovih v Sloveniji. V Slovenijo je prišla v času osamosvojitve. Najprej je živela na Raki, potem v Šentrupertu in po drugih domovih usmiljenih sester. Pri pomoči in negovanju bolnikov je pri padcu utrpela nesrečo in po okrevanju prišla leta 2006 v Dom sester v Mengeš. Sedaj težko hodi zaradi poškodbe in ji je zelo hudo, da ne more več pomagati ljudem.

Malo po njenem devetdesetem rojstnem dnevu sva jo v imenu RK Mengeš obiskali Majda Trobec in Draga Bevk. Zaželeli sva ji, da bi v miru živela v lepo urejenem domu med sestrami, med katerimi se dobro počuti.

Majda Trobec in Draga Bevk, OORK Mengeš

Živela in pomagala je bolnim še v Osijeku, Zagrebu in po raznih domovih v Sloveniji.

Na obisku pri bivšem predsedniku

Društvo vojnih invalidov Domžale se vsako leto udeleži srečanja, ki ga organizira Zveza društev vojnih invalidov Slovenije. Tako je bilo tudi v soboto, 28. maja 2011, ko so člani DVI Domžale zasedli avtobus in se odpeljali na že 12. srečanje vojnih invalidov Slovenije, družinskih članov padlih v vojnah in umrlih vojnih invalidov, družinskih invalidskih upravičencev in njihovih svojcev, ki se je letos odvijalo v hali A Prekmurskega sejma v Gornji Radgoni.

Tega dne v popoldanskih urah, ko smo se vračali iz Gornje Radgone, pa smo z veseljem opravili tudi nenajavljen obisk pri dolgoletnem, celo ustanovnem članu Društva vojnih invalidov Domžale, 88-letnem družinskem članu po pokojni ženi, gospodu Mihi Barbiču iz Domžal. Od preteklega leta živi v Domu starejših, v Špesovem domu na Vojniku pri Celju. Našli smo ga zunaj pred domom. Ob krajšem srečanju in pogovoru z njim je med drugim izrazil željo, da bi se mu uresničila želja, če bi mu zdravje bolj služilo in bi bil lahko premeščen v Dom starostnikov v Domžale, kjer ima blizu prijatelje in domače.

Miha je bil dolga leta dejaven v našem društvu, med drugim je bil pred časom tudi predsednik društva. Bil je aktiven član vse do njegove kapi lani, 25. maja 2010. V stanovanju ga je nemočnega našla njegova prijateljica Vida Bregar iz Domžal. Takoj je poklicala zdravniško pomoč – reševalce in ti so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico. V bolnišnici v Ljubljani je bil kar nekaj časa, pristal je na invalidskem vozičku, delno pokreten, leva roka in noga mu ne služita najbolje; potem pa so ga premestili na nadaljnje okrevanje v bolnišnico v Sežano. Med tem časom so se iskale možnosti za nastanitev nepokretnega Miha v Domu starejših. In glej, kaj kmalu je prišlo do premestitve in nastanitve Miha v Špesovem domu na Vojniku pri Celju, kjer se še danes nahaja. Miha je zadovoljen z nastanitvijo, strežnim osebjem, hrano in vsem ostalim. Veliko ima obiskov prijateljev, tudi člani Društva vojnih invalidov Domžale so ga že večkrat obiskali. Vsakega obiska je vesel, še posebno pa se razveseli pogovorov in informacij o našem društvu v Domžalah.

Miha je bil v mladosti na področju Kostanjevice na Krki borec NOV in bil tam tudi zajet in poslan v zapore v Avstrijo, natančneje v Gradec. Po

88-letni član DVI Domžale Miha Barbič, ki se trenutno nahaja v domski oskrbi v »Špesovem domu« na Vojniku pri Celju v pogovoru s predsednikom društva Brodar Jožetom.

vojni je delal v Avstriji in v Sloveniji. Tako si je prislužil pokojnino s posebnim dodatkom, kar mu danes pride prav, da si lahko plača oskrbo v domu.

Vsi skupaj želimo Mihi, da se mu zdravstveno stanje izboljša, da bo

lahko ponovno prišel med nas v domače mesto. Naj omenimo, da bo Miha 6. oktobra 2011 praznoval 88 let, rojen je bil 6. oktobra 1922 v Novem mestu.

Besedilo in foto: Jože Novak

Pohodniki pred Kočo pod Storžičem pred odhodom

Merčunovi dnevi

V soboto, 18. junija 2011, je Društvo diabetikov Tržič že desetič pripravilo Merčunove dneve, posvečene menceške rojaku prof. dr. Ljudevitu Merčunu, zdravniku internistu. Dr. Merčun je bil začetnik zdravljenja sladkorne bolezni v Sloveniji, pisec učbenikov in priročnikov, tako za laično kot strokovno javnost.

V okviru srečanja je društvo, ki ga vodi Nuša Hafner, pripravilo tradicionalni pohod od Koče pod Storžičem do spominske plošče na kraju, kjer je leta 1954 Ljudevit Merčun preminil. Letošnjega pohoda se je udeležilo 22 pohodnikov, kar je nekaj manj kot ponavadi, saj je marsikoga zadržala doma neobetavna vremenska napoved. Po približno štirih urah so se pohodniki prek Koče na Veliki Polani vrnili na izhodiščno mesto.

Druga, mnogo številčnejša skupina, pa se je iz Loma pod Storžičem odpravila po bližnji okolici, kjer so si ogledali tako naravne kot kulturne znamenitosti v kraju in v njegovi bližnji okolici. Med pohodniki so bili člani Društev diabetikov iz Tržiča, Domžal, Škofje Loke, Jesenic in tudi iz ostale Slovenije.

Sobotni dan se je zaključil s skupnim kosilom udeležencev v gostišču Raj v Tržiču, kjer je udeležence pozdravil tudi tržički župan Borut Sajovic, predsednik Zveze društev diabetikov Slovenije Janko Kušar pa je poslal pozdravno pismo. V prijetni družbi, ob glasbeni spremljavi, so člani društev pripravili tudi krajši program, kjer se je posebej izkazal Maks Grošelj, predsednik domžalskega društva.

Društvo diabetikov Tržič pa v okviru Merčunovih dnevov pripravlja tudi že tradicionalno delavnico s pripravo jedi,

Pohodniki zbrani pred gasilskim domom v Lomu pod Storžičem pred odhodom na pohod po okolici.

primernih za sladkorne bolezni. Ob tej priložnosti bodo izdali tudi novo knjižico z recepti in tako povečali zbirko. Lanska delavnica in s tem tudi knjižica receptov je obdelala primernost uporabe stročnic v prehrani diabetikov. Delavnica bo potekala avgusta v Tržiču.

In kot vsako leto, so se tudi letošnjih Merčunovih dnevov udeležili člani družine Merčun iz Mengša.

Besedilo: Štefan Markovič
Foto: iz arhiva Društva diabetikov Tržič

Otroci preživijo teden dni v naravi, pod platneno streho in v družbi svojih vrstnikov in prijateljev.

Propagandni tabor in Golažijada

V mesecu juniju smo bili taborniki zelo aktivni. Lepo in toplo vreme nam je omogočilo aktivnosti v naravi, kjer se najbolje počutimo. Izpeljali smo dve večji akciji, Propagandni tabor in Golažijada.

Zakurili smo taborni ogenj, spekli hrenovke, zapeli kakšno pesmico ...

Slednja se je odvijala v letnem gledališču pri našem domu. Pet ekip je tekmovalo v kuhanju najboljšega golaža. Vsaka ekipa je lahko dodala svoje skrivne sestavine in s tem izboljšala okus. Poleg kuhanja pa so reševali tudi vprašalnik o golažu, ki je bil točkovan in je vplival na končni rezultat. Po dolgotrajnem okušanju in ocenjevanju so tretje mesto zasedli Mladi gasilci, drugo mesto Taborniki, zmagovalni golaž pa so skuhalo člani Likovnega društva. Vsi obiskovalci so lahko brezplačno

poskusili golaž in se pozabavali s prijatelji. Propagandni tabor je potekal od 10. do 12. junija, pred OŠ Mengeš. Udeležilo se ga je deset otrok. V teh treh dneh so otroci videli, kakšno je življenje na taboru. Zakurili smo taborni ogenj, spekli hrenovke, zapeli kakšno pesmico, ustvarjali na delavnicah in se predvsem zabavali. Cilj propagandnega tabora je, da otroke in starše motiviramo, naj se udeležijo letnega tabora v Bohinju, ki je naša največja in najbolj

zanimiva akcija. Otroci preživijo teden dni v naravi, pod platneno streho in v družbi svojih vrstnikov in prijateljev. Letos bo potekal od 17. do 24. julija v Bohinju. Prijavite se lahko na tel.: 051/668-671 (Domen). Več informacij pa lahko najdete tudi na naši spletni strani: www-rup.si.

Besedilo in foto: Neža

... ustvarjali na delavnicah in se predvsem zabavali.

Župan čestital devetdesetletniku Jožetu Ingoliču

Jože Ingolič zelo dobro skriva svoja leta, je vitalen in šarmanten gospod, z zelo zanimivo življenjsko zgodbo, zadnjih dvanajst let pa živi v Mengšu. Svojo mladost je preživel v Spodnji Polskavi (Slovenska Bistrica). Ob visokem jubileju mu je čestital tudi župan Občine Mengeš Franc Jerič, obiskal ga je konec junija.

Župan Občine Mengeš in jubilar Jože Ingolič s soprogo Marinko Kosmatin

Gospod Ingolič svojega zadovoljstva nad življenjem ne skriva, skupaj z ženo Marinko Kosmatin že dvanajst let živi v Mengšu. Mengeš mu je zelo všeč, še zlasti park ter pot proti Mengeški koči. Kljub temu, da je videl in prepotoval skoraj cel svet ter bil pomembna politična osebnost v nekdanji Jugoslaviji, pravi, da se tu, v Mengšu, odlično počuti. Opravljal je tudi delo veleposlanika; štiri leta v Etiopiji in v Kuvajtu. Trideset let je živel v Ljubljani, kjer še danes živita njegova hči in sin, ima štiri vnuke in enega pravnuka. »Nekoliko sreče sem prav zagotovo imel v življenju, to priznam,« pove gospod Ingolič, in se nasmehne. Zrasel je v veliki družini trinajstih otrok, bil je enajsti po vrsti, zelo poznan je njegov brat; pisatelj, dramatik in profesor Anton Ingolič. Gospod Jože Ingolič je pomembna oseba v našem prostoru; sodeloval je pri ustanavljanju kmetijskih zadrug, med drugim je bil tudi predsednik Glavne zadrugne zveze Slovenije ter direktor uprave za gospodarsko planiranje. Spodbujal je organizacijsko krepitev zadrug in večanje njihove ekonomske podlage z novimi investicijami. Pa še na mnoga leta, gospod Jože, ter da bi se v Mengšu še naprej tako dobro počutili!

Besedilo in foto: Katarina Karlovšek, RTA

Štiriindvajseto gasilsko tekmovanje za pokal Loke in občinsko tekmovanje Gasilske zveze Mengeš

Junjsko gasilsko tekmovanje za pokal Loke in člansko občinsko prvenstvo Gasilske zveze Mengeš je, kakor že dolgo vrsto let, potekalo hkrati na loškem gasilskem poligonu. V dveh tekmovalnih disciplinah – vaja z motorno brizgalno in štafetni tek na 400 m (za občinsko tekmo je bil štafetni tek z ovirami) – je skupaj nastopilo 16 ekip, od tega 12 moških in 4 ženske. Vse so dosegle lepe rezultate in prikazale zgledno tehnično znanje, saj pri njihovem izvajanju ni bilo veliko napak, pa tudi pritožb zoper delo sodnikov ni bilo. Prve tri ekipe v obeh konkurencah so prejele pokale, prvi dve uvrščeni pa še prehodni pokal.

Razvrstitev v moški konkurenci: 1. mesto Zalog pri Cerkljah A, 2. mesto Rova A-2, 3. mesto Topole B-1, 4. mesto Loka A-2, 5. mesto Loka A-1, 6. mesto Topole A, 7. mesto Mengeš A, 8. mesto Loka B, 9. mesto Mengeš, 10. mesto Ig A, 11. mesto Topole B-2 in 12. mesto Domžale mesto A. V ženski konkurenci pa je bila razvrstitev takale: 1. mesto Komenda A, 2. mesto Šinkov Turn A, 3. mesto Dob A-2 in 4. mesto Topole B. Za občinske naslove se je pomerilo osem moških ekip: Loka (v kategoriji A dve in v kategoriji B ena ekipa) in Topole (v kategoriji A ena in v kategoriji B dve ekipi) s tremi ter Mengeš z dvema ekipama – s po eno v vsaki kategoriji – ter edina ženska ekipa, ekipa B iz Topol. V moški kategoriji A so se ekipe razvrstile takole: 1. mesto Loka 1, 2. mesto Loka 2, 3. mesto Topole in 4. mesto Mengeš. V B-kategoriji moških je bil vrstni red: 1. mesto Topole 1, 2. mesto Loka, 3. mesto Mengeš in 4. mesto Topole

2. V ženski konkurenci A-kategorija žal ni imela tekmovalk, v B-kategoriji pa so bile zmagovalke iz ekipe Topol. Po razglasitvi rezultatov in podelitvi pokalov vsem zmagovalnim ekipam je loški predsednik gasilskega društva Robert Ručigaj iz rok Mujage Majetiča, varovanca socialnega zavoda Žiga iz Mengša, prejel sv. Florjana, ki ga je v zahvalo ročno izdelal iz obarvane polente. Ta neverjetni izdelek bo odslej krasil prostore loškega gasilskega doma, v katerem je redni gost tudi naš Mujo. Nato pa je sledil zabavni večer z imenitnim ansamblom Slovenski muzikantje, ki je s svojim programom navdušil občinstvo na prepolnem prireditvenem prostoru v Športnem parku Loka. Na koncu se loški gasilci tudi po tej poti zahvaljujemo donatorjem in sponzorjem za izkazano pomoč.

Jože Brojan

Mengšani se zavedajo pomena varčevanja

Prvo hranilnico in posojilnico so v Mengšu ustanovili podjetni gostilničarji in obrtniki. Na občnem zboru davnega leta 1897 so ustanovi postavili pisna pravila poslovanja in jo vpisali v zadružni vpisnik. Danes njihovo tradicijo nadaljuje NLB – poslovalnica Mengeš. Vodja poslovalnice je že 10 let Štefka Capuder, ki je predstavila pomen, vlogo banke v Mengšu in njen pogled naprej.

Poslovalnica v Mengšu je srednje velika in ima nadpovprečno razmerje med varčevalnimi in osebnimi računi.

dviganje plač, pologi varčevanja ali sklepanje kreditov. Temu pravijo v svojem žargonu stoječa obravnava pred bančnim okencem. Danes pa želimo in moramo stranki ponuditi več.

Kaj je tisto več, kar nudi vaša banka?

Osebo svetovanje je prihodnost sodobnega bančništva. Zagotavljamo zasebnost in diskretnost. Skozi pogovor predstavimo, glede na potrebe (študenti, upokojenci, zaposleni), primerne produkte. Začeli smo z OFS (osebni finančni nasvet). Svetovalec in stranka skupaj pregledata finančne zmožnosti oziroma naredita osnovno analizo finančnega stanja, ki obsega prihodke, izdatke, izračun varnostne rezerve in kako priti do nje. Varnostna rezerva je zelo pomembna. Priporočljivo je, da varnostna rezerva obsega 7 do 12 plač, odvisno od stila življenja posameznika. Podrobnejšo finančno analizo predstavljajo finančni delovni listi, ki jih zajema Nasvet 360 stopinj. Ta obsega celostno finančno analizo in nasvet. Je zahteven in traja dlje časa. Namen je, da se stranki prikaže poglobljena slika osebnega finančnega stanja.

Svetovanje o denarju je zelo osebno in ljudje o tem neradi govorimo.

Ljudje na osebnih svetovanjih povedo včasih več kot pri spovedi. Zaupajo nam svoje želje, probleme in nam sledijo na poti, ki jo priporočamo za rešitev. Pomagamo jim tudi v primerih, ko so ljudje prezadolženi in jih postavimo na realna tla. Zaupanje v banko, v ljudi, ki delajo v

Kdo dela v vaši poslovalnici in kako poteka vaše delo?

Ker imamo deljen delovni čas, se je število zaposlenih zmanjšalo s 15 na 10. Spletna banka, trajniki prav tako vplivajo na naše poslovanje. Toda nam v Mengšu se še ni potrebno bati za obisk. Mengšani so zelo tradicionalni in še vedno radi obiščejo banko. Res pa je, da smo včasih imeli štiri blagajne, danes pa delamo z dvema ali celo z eno. Zato gre naša pot v smeri svetovanj in se naše delo spreminja. V teh letih smo preuredili več bančnih okenc v sedeča svetovalna mesta in tako našim komitentom omogočili bolj sproščen pogovor in možnost diskretnosti pri urejanju finančnih zadev. Na obzoru so tudi prve avtomatske blagajne.

In kakšne stranke so Mengšanke in Mengšani?

Smo srednje velika poslovalnica in imamo nadpovprečno razmerje med varčevalnimi in osebnimi računi. To pomeni, da Mengšani zelo veliko varčujejo. Pri večini aktivnih osebnih računih je vsaj še 5 produktov, kot so na primer: plačilna kartica, limit, kredit, varčevalni produkt, depoziti, NLB vita, NLB skladi. Struktura naših strank je prav tako

zanimiva. Veliko je mladih, zato veliko delamo na družinskih obravnava. Če imamo pri nas celo družino, potem rastemo z njimi. Aktivno prebivalstvo (imajo redno zaposlitev) predstavlja preko 40 %, 28 % je računov mladih, ostalo so upokojenci.

Sprememba navad ljudi vpliva tudi na delo v banki, ki je tradicionalna ustanova. Kako se vi prilagajate spremembam?

Banka je na meji, ko odhaja staro in prihaja novo. Včasih je bilo samoumevno, da si šel osebno na banko, prejemal plačo in skozi osebni razvoj koristil ponudbo banke. Vse se je dogajalo pred bančnimi okenci: plačevanje položnic,

Aktivno prebivalstvo predstavlja preko 40 % komitentov poslovalnice, 28 % je računov mladih, ostalo so upokojenci.

banki in se z njimi vsakodnevno srečujemo, je za nas velikega pomena in se vseskozi zanj zelo trudimo.

Kako vaša poslovalnica sodeluje z občani, javnimi ustanovami in zavodi?

Večkrat na leto obiščemo otroke v šoli in enotah vrtca. Najmlajše skozi zabavo in igro osveščamo o pomenu varčevanja. In ne samo denarja, temveč tudi varčevanja z vodo, upravljanja z dobrinami, da ne trošimo več kot je nujno potrebno in podobnem. Skratka, ekologijo finančnega področja smo razširili na splošno dobro. Pripravili smo računalniško predstavitev v skladih, na katerih smo skozi simbole približali otrokom razvoj bančništva skozi zgodovinska obdobja do danes, varčevanje in odnos do vsakodnevnih dobrin. To uspešno delamo že sedem let. Na galeriji poslovalnice smo pripravili razstavo Likovnega društva Mengeš, Kulturni večer in srečanje z pisateljem Ivanom Sivcem, v avli poslovalnice pa smo imeli v teh letih še eno razstavo Likovnega društva Mengeš, razstavo portretov z mednarodno udeležbo, ki smo jo pripravili v sodelovanju z Osnovno šolo Mengeš, razstavo Exlibrisov Osnovne šole Moste, razstavo ročnih del Kleklarskega društva iz Most, pa sobotno dopoldne ob rajanju s Tolijem, ki ga otroci že dobro poznajo. Večkrat letno nas obiščejo otroci iz vrtca. Na obisku smo imeli tri razrede petega letnika iz Osnovne šole Mengeš, kjer smo jim razložili in pokazali delo v banki. Na otvoritvah sodelujejo učenci obeh sodelujočih šol in tudi Glasbene šole Domžale, oddelek Mengeš, ter baletne plesalke Baletne šole Vanje Bele. Od leta 2003 smo vedno prisotni na Mihaelovem sejmu in obiskovalci sejma nas vedno zelo prijazno sprejemajo. Zelo se trudimo za sodelovanje s krajem tudi izven zidov naše poslovalnice.

Katera je trenutno vaša najbolj zanimiva ponudba?

Za vsakega se najde najboljša rešitev po meri posameznika. To je naše prvo pravilo. Aktualna ponudba je trenutno Naložbeni par, ko del sredstev preneseš v sklade in si s tem izposluješ bistveno višjo obrestno mero na depozitih. Imamo tudi zanimive zavarovalne produkte NLB Vita, namenjene od najmlajših do najstarejših. Obširna je ponudba na varčevalnih produktih, depozitih.

Janez Dolinar

»Najmlajše v vrtcih skozi zabavo in igro osveščamo o pomenu varčevanja. In ne samo denarja, temveč tudi varčevanja z vodo, upravljanja z dobrinami, da ne trošimo več kot je nujno potrebno in podobnem. Skratka, ekologijo finančnega področja smo razširili na splošno dobro,« pravi vodja poslovalnice NLB, Štefka Capuder.

Bančni nasvet

Vsak, ki prejema plačo, bi moral opraviti osebno finančno analizo in skozi nasvet strokovnjaka na pravi način pristopiti k varčevanju, kreditiranju in oblikovanju rezerv. S tem začneš takoj, ko prejemaš redne dohodke.

Do 70 % plače gre za redne mesečne izdatke (tu so vštete tudi anuitete), ostalo moramo prihraniti za različne namene.

Kaj menijo Mengšani?

Že krepko smo zakoračili v poletje in mnogi izmed nas so že bili na dopustu ali zasluženem oddihu, drugi pa še greste. Za marsikoga je dobra knjiga redna spremljevalka počitniškega odklopa. Zato smo o tem povprašali tudi vas. Kaj menite o bralni kulturi sokrajanov in knjižni ponudbi v naši knjižnici? Čas dopustov je tu. Katero knjigo

priporočate za poletno branje? Tako so se glasila naša vprašanja. Če imate tudi vi kakšno vprašanje za Mengšanke in Mengšane za naslednjič, ga čim prej sporočite na naš naslov: mengsan@menges.si.

Pripravila: Maša Skok

Branje nas bogati

Danes domov prihajamo v poznih popoldanskih urah, utrujeni, knjige pa prepogosto ostajajo na policah. Uspe nam le še za hip kakšno prelistati ali prebrati – tisto, najkrajšo. Splošno znana ugotovitev je, da so otroci, katerim starši veliko berejo, govorno bolj spretni, imajo bogat besedni zaklad in so uspešnejši tudi na ostalih področjih razvoja. Zato se je vredno potruditi. V času počitnic se torej vsi skupaj potrudimo in našim najmlajšim v naši dobro založeni knjižnici poiščimo čim bolj zanimive pravljice, kot so Medved in Mali (Katja Gehrman) in A veš, koliko te imam rad (Sam McBratney), vsekakor pa ne zamudite hudo mušnih izštevank Enci benci na kamenci (zbral Roman Gašperlin).

Mateja Hribar Sicherl

Zadnje predavanje Randyja Pauscha

Menim, da je bralna kultura Mengšanov visoka, sodeč po obisku mengeške knjižnice. Priporočam lahko branje, ker v času dopusta kakšne zapletene knjige niso potrebne. Nazadnje sem prebrala knjigo z naslovom Zadnje predavanje Randyja Pauscha, ki jo tudi priporočam bralcem Mengšana.

Katarina Primožič

Smo v slovenskem povprečju

O bralni kulturi Mengšanov morda nimam realne slike. O tem bi lahko veliko več povedale knjižničarke v naši knjižnici. Moj občutek pa je, da smo Mengšani nekje v slovenskem povprečju, kar se tiče branja. Za poletno branje priporočam knjigo Mance Košir z naslovom Žareti upanje. Zanimiva knjiga, s krajšimi razmišljanji še bolj zanimive avtorice, poznane vsakemu Slovencu. Kdor ne zdrži dolgo časa za knjigo in rad razmišlja, je ta knjiga prava zanj. Prepričana sem, da bo na življenje vsaj za nekaj časa gledal skozi drugačna očala.

Lidija Ropotar

Voda, voda in še enkrat voda – pitna

Še naprej se trudimo, da bi obdržali alpsko vodo, ki že petdeset let priteka izpod Krvavca v Mengeš. Nekateri bi to vodo radi zamenjali s podtalnico, ki pa je slabša. Že res, da je bila voda izpod Krvavca že nekajkrat onesnažena, zlasti lansko leto. No, bila je toliko onesnažena, da je mnogo ljudi potrebovalo zdravniško pomoč.

Tone Zorman in Lado Zabret (desno) v razdelilnem rezervoarju Grad med ogledom Vodovoda Krvavec, 23. decembra 2008 (foto: T. Štebe)

Ravno v tem je problem, ker se vodovod v sosednjih občinah ne vzdržuje dovolj strokovno in brez nadzorstva, pa za to nihče ne odgovarja. Mengeški občinski svet z županom na čelu je enkrat že glasoval proti obnovi zdajšnjega vodovoda. V Civilni iniciativi se zavzemamo za to, da bi to točko ponovno uvrstili na dnevni red. Imamo namreč čedalje večjo podporo, da se alpska voda izpod Krvavca obdrži – seveda v obnovljenem vodovodu.

V dnevnem tisku se pojavljajo raznorazni članki, tako pozitivni kot negativni, o vodi iz kamniškega zajetja, pa zopet o podtalnici, pa seveda tudi o zajetju alpske vode izpod Krvavca. Malo je takih občin, ki bi imele na razpolago tri vodne vire. Sedanja alpska voda izpod Krvavca je glede kvalitete in količine vode najboljša – alpska in najbolj varna – ter priteče sama. Ko bo v naslednjih letih narejena rekonstrukcija zajetja pod Krvavcem, bo vode, in to dobre, vedno dovolj, o tem ni dvoma. Imeti tri vire pitne vode, kot je v mengeški občini, to je res enkratno, skoraj neverjetno. Mogoče je to vzrok za »zakaj bi se pregovarjali, katero vodo bi imeli?«

Vodo že imamo in to alpsko izpod Krvavca in je tudi najboljša, najbolj zdrava, samo glavni cevovod je potrebno obnoviti.

Tone Zorman, član Civilne iniciative Mengeš in član sveta Občine Mengeš, izvoljen na listi AVK »ZA Alpsko Vodo izpod Krvavca« <https://sites.google.com/site/civilnamenges/>

Javni poziv za dodelitve državnih štipendij za šolsko/študijsko leto 2011/2012

Ministrstvo za delo družino in socialne zadeve (MDDSZ) je na svojih spletnih straneh http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/trg_dela_in_zaposlovanje/stipendije/ objavilo javni poziv za dodelitev državne štipendije.

Na zgoraj omenjenih straneh lahko dobite informacije, kdo so upravičenci do državnih štipendij, pogoji, ki jih morajo izpolnjevati upravičenci do štipendij (splošni in materialni pogoji) in višina štipendije.

Iz javnega razpisa so razvidne informacije o štipendiranju študija v tujini, obveznosti štipendista, zahtevana dokumentacija in druge pomembne informacije.

Javni poziv bo objavljen tudi na spletnih straneh CSD Domžale, in sicer na <http://www.csd-domzale.com/>.

Javni poziv lahko prebere tudi na oglasni deski CSD Domžale, Ljubljanska 70.

Želimo Vam prijetne počitnice.

DIREKTOR
PETER REBOLJ, univ. dipl. soc. ped.

TURISTIČNO DRUŠTVO DOBENO prisrčno vabi na »Dobenski praznik«

Kdaj?

V soboto, 03. 09. 2011, od 13.00 ure dalje

Kje?

Dobeno, med obema gostilnoma
(Dobenski hram in KT Blaž)

Kaj?

Gostinska ponudba
Glasba
Simbolična zasaditev hruške tepke & Pihalna godba
Igra na prostem
Folklorni nastop
Nastop ljudskih godcev
Tekmovanje v jahanju bika
Ogled vožnje starodavnih koles
Otroška delavnica
Stojnice - predstavitvene in prodajne ...

Zakaj?

Ker se boste zabavali, uživali in sprostil, si za delovno jesen baterije napolnili ter nas s svojim obiskom razveselili!

Loški balinarji – čudežni dečki

Ta članek spada bolj v rubriko »Saj ni res, pa je«. Lani je z dograditvijo druge steze na balinišču in prevzemom balinarske sekcije Srečka Pogačarja balinanje v Loki doživelo pravo renesanso. Ekipe Loških veteranov (50+), v zasedbi Perne Andrej, Jerič Marko, Pogačar Miro, Lagoja Franc, Hribar Janez, Lož Brane ter Srečo Pogačar (žal je zaradi bolezni odsoten Purnat Dare), dosega uspeh za uspehom. Po lanskoletnih porodnih krčih v medobčinski ligi so letos že na prvem turnirju, ki so se ga udeležili, osvojili zmagovalni pokal za najboljšo ekipo, in to na turnirju, ki ga je organiziral klub z večletno tradicijo, Budničar z Vira. Že na naslednjem turnirju pa so osvojili odlično drugo mesto (zaostali so samo za domačo ekipo) na turnirju na Duplici. Lahko rečem, da so postali naši balinarji pravi hit letošnjega leta v Športnem društvu Loka. Zato tudi razumem balinarje iz Mengša, da naše ekipe niso upali povabiti na veteranski turnir (kljub temu se spodobi povabiti sosednje društvo iz iste občine na domač turnir), ki je bil 29. junija 2011, na igrišču v Mengšu. Mi bomo sosede vedno povabili, brez bojzani za rezultat!

Matjaž Anžlovar, ŠD Loka

Najboljši na zaključnem turnirju

Marko, Andrej in Srečo med igro

Krožek gimnastike na osnovni šoli

Gimnastika je športna panoga in ima že dolgo in ponosno zgodovino s koreninami v antični Grčiji. Upodablja popolno združitev športa in estetike ter moči, pri čemer športniki nemalokrat uprizorijo neverjetne akrobacije.

Gimnastika se je razvila iz vaj, ki so jih izvajali stari Grki. Z gimnastiko so želeli utrditi telo. Tudi danes si to želimo. Že nekaj časa ugotavljamo, da so nekateri otroci premalo utrjeni, gibljivi, spretni, ker so prikrajšani za marsikatero »divjanje« po travi, plezanju po vsem mogočem, vrtenju po vseh ograjah in še drugih »vragolijah«, ki smo jih včasih kar naprej izvajali kot otroci, ki nismo bili otroci televizije in računalnikov. Otrokom želimo približati ta šport, no, osnove tega športa, in jih spodbuditi h gibanju, redni vadbi, k utrjevanju svojega telesa.

Pri gimnastiki učimo otrok osnovnih veščin na gimnastičnih prvinah: bradlji, parterju, preskoku čez kozo, skokih z malo prožno ponjavo, veliki gredi, vaje na krogih.

Krožek gimnastike na naši šoli poteka že vrsto let. Veliko otrok smo že imeli in še imamo. Res je vadba le enkrat tedensko, in sicer dve šolski uri, a je vredno videti napredek teh otrok ob koncu vsakega šolskega leta. Pri gimnastiki učimo otrok osnovnih veščin na naslednjih gimnastičnih prvinah: bradlji, parterju, preskoku čez kozo, skokih z malo prožno ponjavo, veliki gredi, včasih izvajamo tudi vaje na krogih. Akrobacijskih vaj – salt, premetov sicer res ne izvajamo, a na koncu šolskega leta je vsak otrok ponosen na pridobljeno znanje.

V letošnjem letu smo že drugič organizirali nastop za starše. Krožkarji so se zopet izkazali in se maksimalno potrudili. Starši pa so nas počastili, ker so prišli v velikem številu.

Gimnastiko poučujemo Rika Binter, Simona Hrovat in Marko Binter. Rika Binter, ki je že od nekdaj predana gimnastiki, je na naši šoli izvajala to dejavnost že takrat, ko sem bila še sama učenka OŠ Mengeš. Takrat so bili drugi časi. Gimnastiko smo imeli dvakrat do trikrat na teden in udeleževali smo se gimnastičnih tekmovanj, ki so potekali na občinski ravni. Zdaj so le tekmovanja za profesionalce, kar pa mi nismo in ne bomo, a vseeno vztrajamo in bomo še naprej.

Besedilo in foto: Simona Hrovat

Škrlep v reprezentanci

S svetovnim prvenstvom, ki je od 10. do 12. junija potekalo v Turkuju na Finskem, se je zaključila letošnja namiznohokejska sezona. V reprezentanco Slovenije se je kot sedmi v razvrstitvi Slovenskega pokala uspel kvalificirati tudi član NHK Mengeš, B. Škrlep, ki je med posamezniki zasedel 89. mesto, v ekipnem tekmovanju pa prispeval svoj delež pri zgodovinski uvrstitvi v četrtfinale in končnemu osmemu mestu. V Turkuju se je sicer končala dolgoletna švedska prevlada, Rusi so pobrali kar sedem od osmih možnih zlatih medalj.

B. Škrlep je svojo dobro formo nakazal že nekaj dni prej, ko je zmagal na turnirju ob občinskem prazniku. Ta turnir je nasploh minil v znamenju »starih mačkov«, saj so v četrtfinalu ugnali mlade upe in pobrali vsa odličja. Drugo mesto je zasedel S. Vasiljev, tretje pa R. Resnik.

Za nami je tudi prva sezona državne namiznohokejske lige. V izjemno izenačeni konkurenci je NHK Mengeš potegnil kratko in osvojil zgolj peto mesto med šestimi ekipami. A verjamemo, da bo prihodnje leto bolje.

Bernard Škrlep, predsednik NHK Mengeš

Ekipe Slovenije na SP v Turkuju, kjer je četrti z leve Bernard Škrlep, član NHK Mengeš

Prvi trije s turnirja ob občinskem prazniku: Rok Resnik, Bernard Škrlep, Sergej Vasiljev

Celinski pokal odprl Anže Lanišek

Prvo soboto in nedeljo v juliju se že tradicionalno začnejo tekme za celinski pokal v smučarskih skokih za poletno sezono. Na 109-metrski napravi na Bauhenku se je oba dneva zbralo čez 60 tekmovalcev iz 13 držav. Obenem pa je bil v soboto tudi poslovljeni dan skakalnega šampiona Primoža Peterke, ki je z zadnjimi tremi skoki zaključil svojo bogato tekmovalno pot v samem vrhu skakalnega športa.

Na tekmi so vidno vlogo odigrali tudi trije tekmovalci iz Smučarsko skakalnega kluba Mengeš. V soboto je s štartno številko 1 nastopil najmlajši tekmovalac na tako pomembni tekmi. Celinski pokal je namreč odprl naš mladi up, Anže Lanišek ŽA-BA. A ga je očitno prva štartna številka, za kako slabšo sodniško oceno, oddaljila od prvih točk v članski konkurenci, saj se sodniki še niso uspeli uskladiti glede ocen. Pa čeprav golobradec šteje komaj rosnih 15 let, je že naslednji dan potrdil, iz kakšnega testa je. Uvrstil se je točno na 30. mesto, ki še zagotavlja točko za skupni seštevek. Mnogo boljši je bil seveda Matjaž Pungertar, ki je bil v zimski sezoni celo nekaj časa vodilni v celinskem pokalu, na koncu pa je zasedel odlično peto mesto v skupnem točkovanju. Da je v samem vrhu, je pokazal tudi ta dva dneva in se v soboto z 9. in v nedeljo z 12. mestom polastil prvih pokalnih točk.

Prijetno in zanj morda nepozabno nalogo pa je imel v soboto David Korošec, ki je bil izbran, da Primožu Peterki za njegov zadnji skok v karieri pomaga odnesti smučke na naletno mesto. V vsem skupaj je bilo tudi nekaj simbolike. Oba, tako David kot Primož, sta namreč po rodu Moravčana, ki pa nastopata eden v Mengšu, drugi v Kranju. Starejši je

sklenil svojo tekmovalno pot, mladenič pa jo šele dobro začel. Naj jima bo uspeh zagotovljen.

Podrobnosti, fotografije in videoposnetke najdete tudi na spletni strani kluba <http://skakalni-klub-menges.s5.net/>.

Besedilo in foto: Jože Trplan

Matjaž Pungertar, ki je bil v zimski sezoni celo nekaj časa vodilni v celinskem pokalu, je na koncu pa je zasedel odlično peto mesto.

Turnir v Srbiji

Člani športnega društva Partizan Mengeš smo se v soboto, 18. junija 2011, odpravili na turnir v namiznem tenisu v mesto Bečej v Srbiji.

David Orešnik, Jože Soršak, Jure Juteršek in Željko Đurić smo z veliko dozo optimizma in želje po spoznavanju novih krajev, ljudi in njihovega načina igranja z lahkoto prenesli 550 km dolgo pot iz Mengša mimo Domžal, Ptuja, Zavrča, Varaždina, Osijeka, Vrbasa do Bečeja. Ustavili smo se pri umetnem jezeru v Kuli, ga obhodili in si ogledali priprave na tamkajšnjo poročno večerjo za 350 gostov?! Na mestnem bazenu v Bečeju smo se spočili, naplavali in se pogovarjali z domačini, igralci lokalnega namiznoteniškega kluba, ki so organizirali turnir. Povabili so nas na večerjo v kamp naselje ob reki Tisi. Po večerji, pogovoru in izmenjavi izkušenj s tekmovanjem smo se sprehodili po mestu in si z zanimanjem ogledali modno revijo, ki jo vsako soboto zvečer uprizarjajo lokalna dekleta na poti proti mnogim kafičem in restavracijam v središču mesta. Po mirno prespani noči se je v nedeljo ob 9. uri končno začel športni turnir. Zaradi evropskega veteranskega prvenstva, ki se je začelo 20. junija v Češkem mestu Liberec, se je v Bečeju zbralo malce manj igralcev, 80 od pričakovanih 100. Nastopili so igralci iz Srbije, Hrvaške, Romunije, Slovaške in Slovenije. Razdeljeni po starostnih kategorijah smo Slovenci igrali po svojih najboljših močeh. Prikazali smo korektno in borbeno igranje, spodbujali drug drugega in naposled prišli do kolajne, ki jo je prabil David v najmočnejši absolutni kategoriji. V polfinalu je izgubil proti

igralcu Borčiću, ki je bil prejšnje leto šesti na srbskem top 12 turnirju. V finalu je Borčić izgubil proti Stefanu Konstatinoviću, ki je s svojimi 19 leti in zavirljivimi 130 kilogrami prav neverjeten igralec. Na prvi pogled popoln antitalent za najhitrejšo igro z žogo, se v trenutku, ko prime loparček v roko, iz »slončka« prelevi v čarodeja bele žogice.

V bližnji restavraciji ob termalnem bazenu je sledil svečani del – razglasitev zmagovalcev po kategorijah ob bogatem kosilu in ob značilno prehrupni glasbi harmonikarske zasedbe. Poleg Davida, ki je prejel diplomu, kolajno ter glasen aplavz za osvojeno 3. mesto, je tudi Jože Soršak prejel nagrado – diplomu za najstarejšega udeleženca tekmovanja. V Jožetovo in Davidovo čast so zaigrali slovensko polko, ob kateri je naš Joško uprizoril kratek plesni tečaj. Po mikrofonu sem se zahvalil prijaznim domačinom za vse, kar so storili za nas, da smo se počutili kot doma, in jih povabil, da se decembra udeležijo novoletnega turnirja v Mengšu. Obljubili so, da pridejo.

Nočna vožnja proti Sloveniji je potekala po nedeljsko praznih cestah. Ob prijetnih pogovorih in menjavi voznikov smo spočiti prispeli domov v zgodnjih jutranjih urah. S športnim izletom in tekmovanjem v Srbiji smo bili izredno zadovoljni.

Željko Đurić

Dejan Zarić osvojil tri zlate

Člani Športnega društva SONKAL so v pestri pomladi na petih tekmovanjih dosegli kar 19 zlatih, 2 srebrni in 14 bronastih kolajn! Tako so se člani iz Mengša v spomladanskem delu udeležili izjemno močnega mednarodnega turnirja SUN Open, kjer je Braslovče zasulo kar 300 tekmovalcev iz 11 različnih držav. Na enem najmočnejših turnirjev v Evropi je 13 prijavljenih iz Mengša osvojilo kar 15 medalj, med katerimi je bil najuspešnejši Dejan Zarić, ki je osvojil kar tri zlate in eno bronasto kolajno.

Na odprtem prvenstvu v Beogradu je Ivan, prav tako v kategoriji do 86 kg, v finalu premagal domačina iz Srbije.

16. aprila so se Mengšani zopet podali v boj za kolajne, in sicer na 10. turnir za Pokal Ahac v Šentjurju. Tudi tokrat so bili zelo uspešni, saj so z osmimi prijavljenimi tekmovalci osvojili kar deset uvrstitev na stopničke.

Zadnji turnir na sporedu je bil Ljubljana open, katerega se je udeležilo osem tekmovalcev iz Mengša in ki so dosegli deset uvrstitev na zmagovalni oder. Prve kolajne tudi v borbah po pravilih K-1.

Trener Taekwondo kluba Sonkal iz Mengša, Ivan Budimir, se je 9. aprila udeležil državnega prvenstva v kickboks po pravilih K-1, kjer je v kategoriji do 86 kg suvereno osvojil zlato kolajno in si s tem zagotovil mesto v državni reprezentanci.

Svoj prvi nastop v izbrani vrsti pa je Ivan okronal še z enim zlatom, in sicer na odprtem prvenstvu Balkana, ki je v Beogradu potekalo od 27. do 29. maja. Tam je Ivan, prav tako v kategoriji do 86 kg, v finalu premagal domačina iz Srbije.

Besedilo: Tina Strojan
Foto: Slavko Majkić (na sliki Ivan)

Skupno je tekmovalo 55 tekmovalcev, največ pa je bilo otrok in mladine različnih starosti.

Tradicionalni turnir teniške šole

V nedeljo, 5. junija, je Teniški klub Mengeš organiziral zdaj že tradicionalni turnir za otroke, ki skozi leto obiskujejo teniško šolo. Otroci so se turnirja veselili vse leto, zato je bila udeležba po pričakovanjih velika.

Otroci so igrali po skupinah, po sistemu »vsak z vsakim«, in sicer glede na njihovo znanje in starost ter pokazali pravi borbeni duh. Tako ni manjkalo veselja, potočila pa se je tudi kakšna solzica. A ob koncu tekmovanja so se lahko veselili prav vsi, saj so res pokazali izvrstno igro. Poleg tega je bolj kot končni vrstni red pomembno sodelovanje in druženje

po koncu tekmovanja. Starši, bratci in sestre, babice in dedki, ki so prej stiskali pesti za svoje favorite, so nato še malo poklepetali ob dobrotah z žara, otroci pa so za svoje dosežke prejeli pokale, medalje, priznanja in praktične nagrade.

Teja Jenčič, Teniški klub Mengeš

Rezultati:

Skupina D – Midi tenis:

1. Špela Plevel
2. Jošt Plevel
3. Luka Marinček
4. Ana Banožič
5. Rok Glavan
6. Neža Jankovič

Skupina C:

1. Rok Vahtar
2. Patricija Žnidaršič
3. Ana Glavan
4. Anja Janežič
5. Rok Stele

Skupina B:

1. Gašper Hren
2. Tina Banožič
3. Neža Podlipnik

Skupina A:

1. Tim Janežič
2. David Majcen
3. Liza Mušič

Tretji vzpon na Mengeško kočo

Kolesarsko društvo Mengeš je v soboto, 4. junija, organiziralo tretji kolesarski vzpon na Mengeško kočo. Start je bil ob 10. uri pred Osnovno šolo Mengeš.

Udeležba je bila do sedaj najboljša. Skupno je tekmovalo 55 tekmovalcev, največ pa je bilo otrok in mladine različnih starosti. Čeprav je dirka najkrajša v Sloveniji, je zelo zahtevna. Da premagaš takšen klanec, je potrebno kar precej moči. Na cilju je vse tekmovalce s kratkim nagovorom pozdravil župan Občine Mengeš, Franc Jerič. Podžupan Občine Mengeš, Bogo Ropotar, ki je bil tudi med tekmovalci, pa je podelil medalje najboljšim. Najstarejši udeleženec vzpona je bil star 78 let, najmlajša udeleženka pa 6 let. Vsi sodelujoči so bili z izpeljano dirko zelo zadovoljni in obljubili, da se naslednje leto zopet vidimo. Najlepše se zahvaljujemo glavnemu donatorju – Občini Mengeš in Podjetju Medic.

Saša J., KD Mengeš

Privabiti želimo predvsem mlade, ki se želijo udeleževati v rolanju, rolkanju, kolesarjenju, plesu, glasbi in z vsem, kar je povezano z urbano kulturo v Mengšu.

Prvo tekmovanje Game of skate

V soboto, 25. junija 2011, je na šolski ploščati v Mengšu potekalo tekmovanje Game of skate, ki ga je organiziralo Športno društvo urban folk. Tekmovanja se je udeležilo 20 tekmovalcev iz Občine Mengeš ter sosednjih občin. Med seboj so se pomerili v parih, napredoval je tisti, ki je najhitreje izvedel pet trikov, ki jih nasprotnik ni mogel ponoviti.

Največ spretnosti so pokazali Primož Pregelj, zmagovalec tekmovanja, Tilen Pavlinič, ki je osvojil drugo mesto, ter Robert Kos, ki se je uvrstil na najnižjo stopničko zmagovalnega odra. Poleg tekmovanja smo za najmlajše pripravili tudi lutkovne delavnice ter poslikave telesa. Delavnice sta vodili Sava Kralj in Manca Griljc. Obiskal nas je tudi grafitar Teo Ivančič in se je izkazal z odlično poslikavo.

V društvu se ukvarjamo z dejavnostmi, kot so rolanje, rolkanje, kolesarjenje, ples, glasba in z vsem ostalim, kar je povezano z urbano kulturo v Mengšu. Privabiti želimo predvsem mlade, ki se želijo udeleževati v naštetih dejavnostih, se družiti in prispevati za razvoj občine in širše okolice tudi na teh področjih ter ustvariti mladim prijazno okolje. V nekaj več kot pol leta obstoja smo dokazali, da lahko uspemo. Pri tem in organizaciji tekmovanja gre zahvala predvsem našim sponzorjem ter Občini Mengeš, ki je v veliki meri pripomogla k temu, da je tekmovanje lahko poteklo.

Matevž Šušteršič

Bodi zdrava, domovina

25. junija je za dvajseti rojstni dan naše domovine Mladinski pevski zbor sv. Mihaela iz Mengša z gosti Kvartet MI v mengeški cerkvi priredil koncert slovenskih ljudskih in domoljubnih pesmi. V besedi in pesmi so povzeli bogato zapuščino naših zavednih prednikov, po koncertu pa so pred zvonikom posadili lipo in Sloveniji tudi nazdravili. Slovenska pesem v cerkvi ni dokončno izzvenela, saj se je zunaj nje ponosna razlegala še dolgo v noč.

Razpoloženje je bilo res slovesno. V cerkvi nas je pozdravil napis: »Bodi zdrava, domovina« in velik šopek rdečih nageljnov, ovitih s trakom slovenskih barv. Zapete pesmi pod vodstvom Neže in Anžeta Hribar so nam segle do srca. Bile so same naše, lepe, slovenske ... Naj jih le nekaj naštejemo: Oj Triglav, moj dom; Po Jezeru; Rož, Podjuna, Zila; Domovini; Kako bom ljubila; Lipa zelenela je; Kje so tiste stezice in nazadnje še Prešernova Zdravljica ... Monika Hribar je pripravila vezno besedilo, v katerem smo zvedeli, kako je Jakob Aljaž kupil vrh Triglava, kako je v okupirani Ljubljani zadonela in predramila Slovence Jenkova Lipa, kako je Pavle Kernjak gojil slovensko pesem na avstrijskem Koroškem. Slišali smo hvalnico naši domovini, ki jo je zapisal Cankar v Kurentu: »Oj domovina, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama in rekel: Tod bodo živeli veseli ljudje« ... Pripoved je bila tenkočutno izbrana in prebrana ter pesmi lepo in občutno zapete. Prevevala jih je ljubezen do naše domovine, zemlje, naroda, naših umetnikov in ustvarjalcev.

Po koncertu smo bili navzoči še pri posaditvi in blagoslovu lipe v spomin na dvajseto obletnico Slovenije. Ob pijači in dobrotah domačih gospodinj smo se pogovarjali in prepevali še dolgo v noč. Vsi, ki smo bili na koncertu in dogajanjih po njem, smo bili navdušeni. S tako mladino se nam ni treba bati prihodnosti.

Besedilo: Monika Hribar in Anica Skok
Foto: Janko Skok

Po koncertu so zbrani še sodelovali pri posaditvi in blagoslovu lipe v spomin na dvajseto obletnico samostojne Slovenije.

Nova maša v Mengšu pred 40 leti

Minilo je že 40 let od mašniškega posvečenja Andreja Sveteta in v besede je spremenil statistiko njegovega dela Anton Meden, ki se je v imenu občestva zahvalil za njegovo dušno pastirsko delo med rokovnjači v Črnem grabnu.

Na praznik apostolov Petra in Pavla, ko je bil skupaj z še 59, ja, prav ste prebrali, 59 drugimi, leta 1971 posvečen v duhovnika, so se mu za njegovo delo pri vseh svetih mašah zahvalili farani, a ne samo njemu, tudi Bogu, ki ga je postavil za vinogradnika in sejalec božje besede, tudi z besedami: »Žetev je velika, delavcev pa malo. Prosite torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev!« (Mt 9,37-38). Še na mnoga leta, gospod Andrej, ki še vedno s ponosom pove, da je Mengšan, čeprav je pri nas že trideset let.

DJD

Dogajanje v Župniji Mengeš:

Od 11. do 17. julija 2011

Oratorij za otroke

O preroku Jonu – V Tvojo smer
Od ponedeljka do petka bo dan potekal:

- 8.00 do 8.30 – zbiranje otrok
- 8.30 – dvig zastave, himna
- 8.45 – zgodba
- 9.00 – kateheze
- 10.00 – molitev v cerkvi
- 10.20 – malica (prinesemo od doma)
- 10.40 – delavnice
- 12.10 – športne igre
- 14.00 – obvestila, spust zastave, himna

Malce čez drugo uro bo čas za slovo – do naslednjega jutra. V petek pa se bomo skupaj s starši vrnili še popoldne ter oratorij zaključili s kratko prireditvijo, razstavo in seveda z večerno oratorijsko sveto mašo. V soboto bomo šli na izlet, z nedeljsko sveto mašo (ob 10. uri) pa se bomo od poletnega oratorija za eno leto poslovili.

24. julija 2011, ob 8.45

Krištofova nedelja

Svetega Krištofa poznamo kot zavetnika voznikov in nasploh vseh udeležencev v prometu. Zato že vrsto let na Krištofovo nedeljo po vsej Sloveniji blagoslovljamo vozila; v Mengšu jih bomo pred zvonikom, kamor lahko pripelje vaša vozila. Obenem bo tradicionalna nabirka Miva, v kateri zbiramo denar za vozila naših misijonarjev tretjem svetu. Vabimo vas, da za vsak srečno prevoženi kilometer podarite stotin za misijonski avto.

Od 29. do 30. avgusta 2011

2011 – Mladi in gore

Za vse mlade ob koncu poletja že nekaj let organiziramo skupni izlet v gore. Že zdaj vabimo mlade, da si za to pot rezervirajo zadnje dneve avgusta – v ponedeljek 29. avgusta in torek 30. avgusta. Pred odhodom bomo imeli v petek, 26. avgusta ob 21. uri, informativni sestanek.

Obvestila:

Večerne svete maše bodo od 4. julija do 28. avgusta ob 20. uri.

Uradne ure v juliju in avgustu bodo samo po večerni sveti maši. Vabimo vas, da se za druge termine napoveste po telefonu 01/723-0110.

Nov duhovni pomočnik, g. Štefan Babič, ki je bil mengeški župnik od leta 1965 do 1982, prihaja k nam za duhovnega pomočnika in bo prebival v župnišču.

Pesmi, ki so jih predstavili, so bile iz različnih glasbenih obdobij – od duhovnih do sodobnih.

Letni koncert na gradu Jablje

V petek, 17. junija, je bil lep večer. Grad Jablje so s pesmijo oplemenitili pevci in pevke MePZ Svoboda Mengeš, za obiskovalce letnega koncerta pa je bila dvorana jabeljskega gradu premajhna.

Zbor se je predstavil z novim programom in novim zborovodjo. Na njihovo veliko zadovoljstvo jih od septembra lani vodi Aleksandar Spasić. V letošnji sezoni se jim je pridružilo tudi devet novih pevcev in pevk.

Pesmi, ki so jih predstavili, so bile iz različnih glasbenih obdobij – od duhovnih do sodobnih. Vse pesmi so bile občinstvu všeč, saj so vsako nagradili z močnim aplavzom.

Vidno pa jih je navdušila ruska ljubezenska pesem Zakaj sem te spoznala, ki jo je zbor zapel skupaj s sopranistko Urško Urbanija Žun.

V goste so povabili tudi tri nadarjene in obetavne soliste: izvrstno violončelistko Minjo Spasić ter dva učenca solo petja Glasbene šole Domžale, Katjo Vesel – sopran in Tadeja Cerarja – bariton.

Na koncu je povezovalka programa prijazno povabila moške z zametnim glasom, da se pridružijo zboru. Nujno potrebujejo vsaj en bariton in en bas. V prihodnje želijo doseči zastavljene cilje, kar pomeni: z lepo zvonečim petjem dvigniti kvaliteto zbora nad povprečje.

Olga Pavlin, MePZ Svoboda Mengeš

Izgubil se je bacek ...

Kulturni spomin naroda je tudi ljudsko izročilo in ravno tega ohranja Otroška folklorna skupina Mengeš, ki v tej zasedbi nastopa že četrto leto, in sicer v okviru krožka v Osnovni šoli Mengeš in hkrati v KD Svoboda Mengeš.

... in našli smo ga v Lukovici

V Lukovici so se ob slovesnosti praznovanja dvajsete obletnice samostojnosti v sredo, 22. junija, predstavili s pastirskimi igrami in plesi s področja Gorenjske: Mazurka, Ta požugana in Rašpla.

Na pašnikih se je malim pastirjem velikokrat izgubila katera od živali. Skupaj jim jo bodo pomagali poiskati, na koncu pa so zaplesali še Grabčev ples, zapis katerega je nastal prav v Mengšu.

V Lukovici smo našli izgubljenega backa, mladim plesalcem in njihovim mentorjem želimo, da s svojo mladostno razigranostjo in veseljem do plesa še kje poskušajo najti svojega ali pa tudi njihovega backa.

DJD

Aktivnosti Mengeške godbe v mesecu juniju

Mesec junij je bil za nas godbenike zelo razgiban, saj smo imeli veliko nastopov, za to sezono smo tudi zaključili z vajami, kar pa ne velja za nastope. Ti se bodo vrstili preko celega poletja.

Ponovitev koncerta filmske glasbe

V soboto, 4. junija, smo se športno udeleževali. Z gasilci smo odigrali prijateljsko nogometno tekmo. Medtem ko se je naša ekipa podila za žogo, smo jih ostali spodbujali z glasbenim igranjem. Kljub hrabri borbi smo izgubili z 2 : 4. Naslednjo soboto, 11. junija, smo najprej za ogrevanje nastopili v Jabljah, na vseslovenskem kmetijskem sejmu, kjer so nas popeljali tudi z vozovi. Zvečer smo imeli pred Harmonijo ponovitev koncerta filmske glasbe. V vlogi voditeljice se je predstavila Maja Keržič, solista pa sta bila v Schindlerjevem seznamu mlada violinistka Neža Capuder ter v skladbi Ko to tamo pjeva Frane Veider.

Po uspešen vikendu so se nam vaje za to leto končale, a nastopi ne. Naslednjega smo imeli že v soboto, 18. junija v

Blagovici, kjer so praznovali 70-letnico tamkajšnjega gasilskega društva.

V četrtek, 23. junija, smo igrali v ljubljanski stolnici, na tamkajšnji procesiji, nato pa se nam je že mudilo na nastop v Mengeš v športni park, kjer sta KD Franca Jelovška in Mestni muzej Mengeš pripravila kres v počastitev dneva državnosti. V petek, 24. junija, je godba sodelovala pri prireditvi ob 20-letnici dneva državnosti pri gasilsko-godbenem domu v Mengšu. V nedeljo, 26. junija, smo godbeniki z igranjem spremljali procesijo Svetega rešnjega telesa, popoldne pa smo sodelovali pri proslavi v Trzinu.

Maja Keržič in Ana Per

Godbeniki so z gasilci odigrali prijateljsko nogometno tekmo. Medtem, ko so se nekateri podili za žogo, so jih ostali spodbujali z glasbenim igranjem.

Tudi Likovno društvo Mengeš se je vključilo v program prireditev ob občinskem prazniku

Članica Likovnega društva Mengeš, Dari Korošec predstavlja svoja likovna dela.

V spodbudo za izbrano tematiko DOTIK smo se ob literarno-pevskem večeru pogovarjali o občutkih, ki se nas dotaknejo: lepi, nežni, malo manj prijetni, kruti in neprijazni. Odprtje razstave v Krašnji je bilo 24. junija 2011.

Zlata paleta Slovenije – Abstraktno slikarstvo

Od 17. junija do 8. julija si v Galeriji hotela Golf na Mokricah lahko ogledate razstavo Zlate palete – abstraktno slikarstvo. Med 15 likovnimi društvi je bilo izbranih 44 likovnih del, med njimi tudi slika Brez naslova Monike Zabret, članice Likovnega društva Mengeš. Za sliko s tematiko interier je Monika prejela priznanje. To leto je naše društvo konkuriralo pri razpisu le s tremi deli, predvsem zaradi drugih slikarskih obveznosti.

Samostojna razstava Milice Tomšič v domu Dosor v Radencih

Avtorica Milica Tomšič je v svojem 15-letnem ustvarjanju v našem društvu pripravila večje število samostojnih razstav. Tokratna samostojna razstava je bila odprta 23. junija v avli Dosorja v Radencih. Je njena prva razstava na tem koncu Slovenije.

Slike Milice Tomšič nosijo poseben razpoznavni pečat, vsaka njena slika ponuja obilje usklajenih barv in čeravno se zdi, da so vse podobne, nešteto različnih obrazov. Milici ob otvoritvi razstave čestitamo!

Barbara Rabič

Milica Tomšič ponosno ob svojih delih

Julij 2011

Pesem klavirskih harmonik in orglic med grajskimi zidovi

Turoben in deževen prvi julijski dan ni obetal nič lepega, a vendar se je na gradu Jablje razvil v čudovit večer. Med grajskimi zidovi je odmevala pesem klavirskih harmonik in ustnih harmonik – orglic.

Turoben in deževen prvi julijski dan ni obetal nič lepega, a vendar se je na gradu Jablje razvil v čudovit večer. Med grajskimi zidovi je odmevala pesem klavirskih harmonik in ustnih harmonik – orglic.

Ob 5. obletnici delovanja sta koncert pripravila Harmonikarski orkester in Orgličarski ansambel Kosci. Obe skupini delujeta pod okriljem Kulturnega društva Mihaelov sejem Mengeš.

Harmonikarski orkester, ki ga vodi Franci Veider, je predstavil širok izbor skladb različnih zvrsti, od zabavnih, klasičnih, filmskih do narodno-zabavnih. Zvok harmonik je dopolnjevala kitara in bas kitara oz. bariton, posamezne vložke nekaterih skladb pa še orglice Marjana Urbanije. Pri koračnici pa je ritem na bobnu krojil Toni Novak. Obiskovalci so lahko prisluhnili tudi Hervinu Jakončiču, ki je ob spremljavi harmonikarskega orkestra zapel pesem Wand'r'in' Star oz. v slovenski verziji Jaz le vandram. Nuša Jelen je zapela Avse-

nikovo Srečno in nasvidenje. Vse skladbe sta za harmonikarski orkester priredila prof. Pavel Kosec in Franci Veider. Orgličarski ansambel Kosci se je predstavil z izvrstnimi in domiselnimi priredbami slovenskih ljudskih pesmi. Zaigrali so tudi nekaj Avsenikovih skladb in rusko Kalinko. Vse priredbe so delo Cirila Jermana, ki je tudi umetniški vodja ansambla.

Ob koncu koncerta je obema skupinama ob 5. obletnici čestital tudi župan Občine Mengeš Franc Jerič.

Pester program, ki ga je vodil Jure Čokl, in odlična izvedba nastopajočih so navdušili obiskovalce v polni konferenčni dvorani gradu Jablje. In ponovno se je potrdil verz iz Sivčeve pesmi: »... saj v Mengšu je harmonika doma.«

Koncert je izzvenel s prijetnim druženjem v čudovitem atriju gradu Jablje.

I. N.

Harmonikarski orkester, ki ga vodi Franci Veider, je predstavil širok izbor skladb različnih zvrsti, od zabavnih, klasičnih, filmskih do narodno-zabavnih.

Sprehod ob Pšati – galerija na prostem

Prireditev Sprehod ob Pšati izvaja Likovno društvo Mengeš že tretje leto zapored. Pšato smo izbrali za naziv slikarskega srečanja zaradi idiličnega senčnega drevoreda ob njej. Sprehajalci so si lahko ogledali razstavo del na prostem in opazovali slikarje pri njihovem delu. Seznanili so se lahko z aktivnostmi Likovnega društva Mengeš, dopolnili svoja spoznanja o slikarstvu in celo kupili delo, ki jim je bilo všeč.

Ponovitev Sprehoda ob Pšati bo v soboto, 27. avgusta, od 10. do 16. ure.

Srečanje na vasi

Najlepše je slikati na prostem, v naravi, kjer so zamahi s čopiči bolj smeli, kjer se v času slikanja lahko oddaljš od slike in jo opazuješ od blizu in daleč.

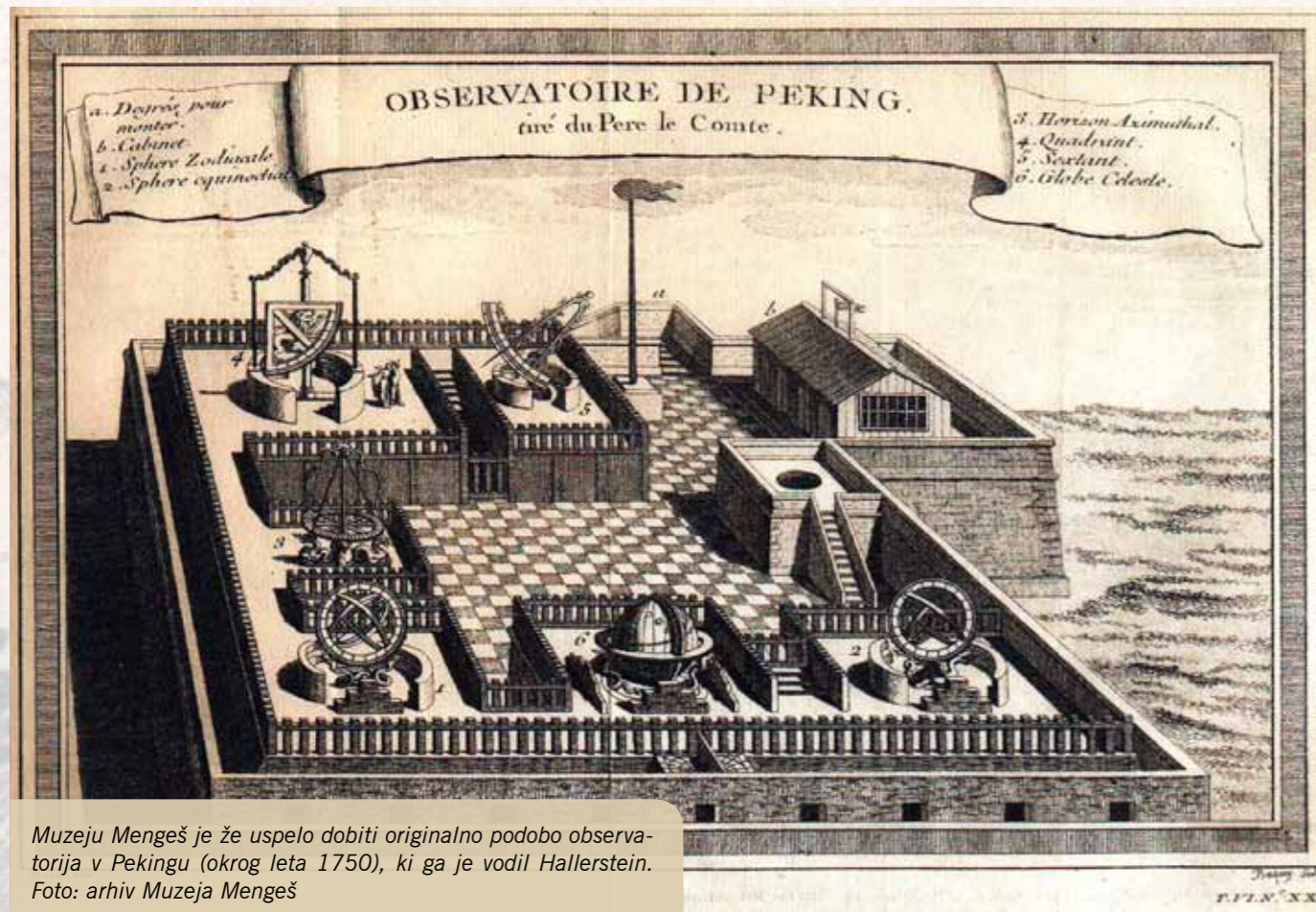
Na kmetiji Skokovih (pri Jurčku) v Loki pri Mengšu se likovniki zbiramo vsako leto in uživamo dobrodošlico gostiteljev, ljubiteljev umetnosti. Pri gospodu Toniju in gospe Bernardi smo sprejeti z odprtimi rokami, zato se za organizacijo tega srečanja lepo zahvaljujemo.

Ex tempore »Dotik« Krašnja

3. junija smo se v Krašnji zbrali ljubiteljski slikarji iz likovnih skupin: Lipa Domžale, Likovno društvo Mengeš, Senožeti Radomlje in KUD Fran Maselj Podlimbarski iz Krašnje.

Mengeški znanstvenik – mandarin na kitajskem dvoru

Pred dobrimi tremi stoletji se je v mengeški Zgornji ali Ravbarjev grad naselila rodbina Haller. Rodovi so se menjavali in verjetno za tiste čase niso živeli slabo. Upravitelju kranjskega deželnega glavarstva, prisodniku (sodnik v sodnem zboru) deželne in dvorne pravde na Kranjskem in članu Dizmove bratovščine, Janezu Ferdinandu Hallerju plemenitemu Hallersteinu in njegovi ženi baronici Mariji Suzani Elizabeti Erberg se je 27. avgusta 1703 v Ljubljani rodil sin Ferdinand Avguštín. V družini je bilo enajst otrok; Ferdinandovi bratje in sestre so bili rojeni v Mengšu, le bodočega znanstvenika in kitajskega mandarina je mati povila v Ljubljani. Zgornji grad ali Ravbarjev grad (Hoffmansburg) je bil namreč družinska rezidenca Hallersteinov.

Muzeju Mengeš je že uspelo dobiti originalno podobo observatorija v Pekingu (okrog leta 1750), ki ga je vodil Hallerstein. Foto: arhiv Muzeja Mengeš

Mengšani so svojega rojaka, za katerega še danes vlada izredno zanimanje celo v Ameriki, Švici, Rusiji in njegovi drugi domovini Kitajski, podrobneje spoznali leta 1996 na razstavi v tamkajšnji Galeriji Mežnarja. Razstavo je pripravil Janez Škrlep.

»Ferdinand Avguštín je mladost preživel v Mengšu, ni pa znano, kje se je šolal,« pripoveduje Janez Škrlep. »Po določenih predvidevanjih in logičnem razmišljanju bi bil lahko vrstnik baročnega slikarskega mojstra Franca Jelovška. Zanimivo in morda kar nenavadno je, da do zdaj še nismo odkrili nobene Hallersteinove podobe, čeprav je bil ves čas v družbi dveh slikarjev in kiparja, s katerimi je sodeloval.«

Po jezuitski gimnaziji v Ljubljani je Ferdinand Avguštín leta 1721 stopil v jezuitski red na Dunaju. Študij je nadaljeval v Leobnu, Celovcu, na Dunaju in v Gradcu. Študiral je humanistiko, matematiko, astronomijo in teologijo. Po nekajletnem pedago-

škem delovanju je bil imenovan za vodjo jezuitskega kolegija v Temišvaru.

Toda mladega Ferdinanda Avguština, člana jezuitskega reda, je gnalo po svetu. »Leta 1735 se mu je izpolnila mladostna želja, da bi bil misijonar na Kitajskem,« pove Janez Škrlep. »Iz Genove je po daljšem postanku v Lizboni okoli Rta dobrega upanja priplul v Mozambik in po postanku v Goi in Macau leta 1739 prispel v Peking, kjer je bil sedež jezuitskega misijona. Na tem mestu je treba razložiti, zakaj se je mladi Ferdinand Avguštín za nekaj časa ustavil na Portugalskem. Kot smo lahko ugotovili, je prijateljeval s portugalsko kraljico Marijo Ano, ki je bila Avstrijka.«

Decembra 1743 je bil imenovan za prisodnika kitajskega matematičnega in astronomskega kolegija cesarskega dvora, takratni cesar Ch'ien-lung pa ga je povzdignil v mandarina šeste

stopnje. Ob tem je dobil tudi kitajsko ime, ki bi ga v naši pisavi takole zapisali: Liou Song Ling K'iao Hien. Po treh letih, točneje 6. maja 1746, je napredoval v predsednika te znanstvene ustanove, postal pa je dvorni astronom in vodja astronomskega observatorija v Pekingu. S sodelavci je opazoval severni sij, komete, mrke, gibanje planetov in satelitov. Napredoval je v mandarina pete stopnje in kasneje še v mandarina tretje stopnje. Pomembnost Ferdinanda Avguština Hallersteina se kaže tudi v tem, da mu je bil na kolegiju nadrejen le mandžurski princ. Poleg obsežnih astronomskih raziskav je veliko potoval in na teh napornih potovanjih zbral podatke za kartiranje Mandžurije, kar je bilo povezano s pripravo velikega atlasa Kitajske, ki je izšel leta 1769. Izboljšal je kitajski koledar, določil koordinate Pekinga in izračunal število prebivalcev kitajskega cesarstva: 198.213.713. Proučeval je tamkajšnjo kulturo, filozofijo, vero, Evropi pa je približal navade, pokrajino, rastlinski in živalski svet Kitajske. Zaradi velikega ugleda ter odličnega znanja kitajskega in portugalskega jezika je bil Ferdinand Avguštín Hallerstein tudi uspešen diplomat in pogajalec na cesarskem dvoru.

Ob obsežnem znanstvenem delu se je Hallerstein zavedal, da je njegova prva naloga misijonarska. Toda misijonarji po Škrlepovih besedah na Kitajskem niso bili zaželeni. Pri njihovem delu je bila pomembna popolna prilagoditev ljudstvu, kamor so prišli.

»V tem času je Hallerstein doživel še neprijetnost, ki je po vsej verjetnosti vplivala na njegovo smrt,« pravi eden od raziskovalcev Hallersteinovega življenja in dela Janez Škrlep. »Papež je namreč ukinitel jezuitski red in očitno ga je to močno prizadelo. Pater Ferdinand Avguštín Hallerstein je sicer doživel visoko stopnjo časti, saj je bil mandarin tretje stopnje. Toda kmalu po ukinitvi reda, kamor je leta 1721 stopil po jezuitski gimnaziji v Ljubljani, ga je zadela srčna kap.« Pater Ferdinand Avguštín Hallerstein (Liou Song Ling K'iao Hien) je zadet od kapi umrl 29. oktobra 1774. Pokopan je bil na pekinškem jezuitskem pokopališču na cesarske stroške.

Čeprav je pošta s Kitajske v Evropo potovala tudi po več let, je bil mengeški znanstvenik zelo marljiv pri pisanju. Med drugim je dopise z izrazito strokovno vsebino pošiljal tudi evropskim ustanovam, predvsem londonski Kraljevi družbi, Cesarskemu

Ob izidu znamke v spomin na 300-letnico rojstva Ferdinanda Avguština Hallersteina so v muzeju pripravili maksimum karto. V desnem zgornjem kotu je znamka z žigom prvega dne. Foto: arhiv Muzeja Mengeš

astronomskemu observatoriju na Dunaju in akademiji v St. Peterburgu. »Ferdinand Avguštín Hallerstein je imel odlične stike z Evropo, čeprav je pošta hodila tudi po več let,« pravi Janez Škrlep. »Njegova pisna korespondenca je bila zelo bogata. Pisma bi lahko razdelili v tri skupine: najprej gre za povsem zasebna pisma (pogosto je pisal tudi sorodnikom, vse do njegovih poslednjih dni), potem so tu pisma redovnim predstojnikom in pisma, ki jih je pošiljal znanstvenim institucijam. Hallerstein je bil kandidat za člana Kraljeve britanske akademije, vendar po naših ugotovitvah ni postal član, čeprav nekateri viri to navajajo. Bil pa je član Ruske akademije v St. Peterburgu. Zanimivo je, da je bila meja med Rusijo in Kitajsko, ki še danes velja, začrtana in določena prav v Hallersteinovih časih. Po vsej verjetnosti je bila določena ob njegovi prisotnosti.«

V jezuitski knjižnici v Pekingu je med Hallersteinovo zapuščino ohranjena tudi knjižica – edina v slovenskem jeziku – Catholicus Kershanskega Vuka Peissme, natisnjena v Gradcu leta 1729. Kako zanimivo, da si je pater Ferdinand Avguštín Hallerstein, mlad plemiški sin, za svojo popotnico na Kitajsko vzel prav Stržinarjevo slovensko pesmarico. Janez Škrlep ob tem dodaja, da morda zaradi tega, ker je bil tudi Stržinar član jezuitskega reda.

Primož Hieng

Slika Ravbarjevega gradu iz Valvasorjevih časov; v njem je bila družinska rezidenca Hallersteinov. Foto: arhiv Muzeja Mengeš

Domači vampi s polento

Priprava

Čebulo narežemo na majhne kocke in jo stresemo v ponev na vroče olje. Prepražimo jo do rumenega, dokler ne zadiši. Dodamo vampe, rožmarin, origano, majaron, timijan in koromač. Več kot je začimb, boljše je, pravi gospodinja. Začimbe prevladajo vonj po vampih. Dodamo še sol, poper paradižnikovo kašo in belo suho vino. Vampe kuhamo dobro uro. Dlje kot se kuha, boljši so.

Na koncu naribamo parmezan ali kakšen drug trd sir in ga dodamo vročim vampom.

Med kuhanjem vampom pripravimo tudi polento. Zavremo vodo, dodamo sol, malo masla in muškatnega oreščka. Polento kuhamo na zmernem ognju in mešamo 2 minuti.

Vampe serviramo še vroče in dodamo polento. Na koncu jih potresemo s sirom in okrasimo s svežimi lističi peteršilja.

Sestavine (za 4 osebe):

Vampi:

1 do 2 čebuli,
1 strok česna,
½ kg govejih vampov (mladih in prej kuhanih),
začimbe: bazilika, rožmarin, origano, majaron, timijan, koromač,
2 dcl belega suhega vina,
2 dcl paradižnikove kaše.

Polenta:

4 kavne skodelice vode,
2 skodelici instant polente,
muškatni orešek.

Slovenci imamo kljub pokrajinski in kulturni raznolikosti nekatere presenetljivo zelo podobne jedi, ki se razlikujejo le po krajinskih niansah. Pozitivno me je presenetil odziv na menžeško ocvirkovko, ko ste predstavili svoje različice, ki jih pripravljate pri vas doma.

Tokratni vampi so na videz enostavna jed, ki pa morajo biti, če so res dobri, pripravljene tako, kot so jih pripravljale naše mame. Recept nam je posredovala gospodinja Francka od svoje tašče iz Mengša.

Besedilo in foto J. D.

NATEČAJ

Predstavite svojo najljubšo jed!

Vabimo vas, da se pridružite natečaju Moja najljubša jed. Pokličite nas in pri vas bomo poskusili, poslikali vašo specialiteto in objavili recept v Mengšanu. Veseli bomo tudi tradicionalnih jedi, ki so povezane z Mengšem in okolico. Na koncu leta bomo razglasili najzanimivejši recept in ga nagradili. Vašo jed lahko prijavite na tel.: 041/490-844 ali mengsan@menges.si.

Obnovljeni Ravbarjev grad z drugimi objekti in okolico

Ravbarjev grad nekoč in danes

Ker se o obnovi Ravbarjevega gradu spleta kar nekaj polemik, takih in drugačnih informacij, ki velikokrat mogoče tudi niso točne, imam namen posredovati nekaj dejstev, ki bodo mogoče razjasnile dogajanje okrog zdajšnje obnove Ravbarjevega gradu.

Sam imam na Ravbarjev grad – takrat ko sem zahajal v ta grad, smo ga imenovali tudi "Sašetov grad" – kar nekaj nostalgije. V tem gradu sta namreč kruh služila moja stara starša, zato sem bil v gradu kot mlad fantič velikokrat prisoten.

Zgodovina je naredila svoje in grad je začel propadati. Semesadike niso kaj dosti vlagale v vzdrževanje in obnovo gradu. Več je naredila Zora, kar pa kljub vlaganju kar nekaj sredstev za vzdrževanje in obnovo ni bilo dovolj.

Resna obnova, ne samo gradu, ampak tudi ostalih objektov, se je začela leta 2006, ko je Ravbarjev grad kupil Zdravko Grginič, direktor Založbe Izolit. Vsa obnova se je in se izvaja pod nadzorom Zavoda za varstvo kulturne dediščine.

S temeljitim posegom obnove gradu, objektov in okolice je lastnik ogradil zemljišče, ki spada v "grajski kompleks". To je izzvalo precej negoto-

vanja, če ne že kar ogorčenja nekaj krajanov. Do tedaj se je bilo namreč možno nemoteno sprehajati po takih in drugačnih poteh in "Sašetovem drevoredu".

Ne smemo spregledati dejstva, da se ob spremembi lastništva zemljišča v večini primerov opravijo geodetske izmere, ki so osnova za nadaljnje posege. Zavedati se moramo, da imamo praktično vsi svoja zemljišča ograjena ali zakoličena (dvorišča, travniki, gozdovi), kar nam je popolnoma normalno in sprejemljivo. Zato ne razumem, zakaj v tem primeru načelo, ki velja za vse, ne velja tudi za kompleks Ravbarjevega gradu. Žal.

Med Občino Mengeš in Zdravkom Grginičem je bilo 11. junija 2010, z namenom vzajemnega interesa, sklenjeno tudi Pismo o nameri. Iz vsebine pisma je razvidno, da gre za obojestranske obveznosti in koristi, s ciljem, da se uredijo sprehajalne poti. Več o vsebini pisma ne bi pisal, ker je to dogovor med podpisnikoma.

Na povabilo Zdravka Grginiča je imel upravni in nadzorni odbor Turističnega društva v sejni sobi Ravbarjevega gradu eno svojih rednih sej, kar je bilo objavljeno tudi v glasilu Mengšan. Osnovni namen vabila in obiska je bila predstavitev obnove Ravbarjevega gradu, ostalih objektov in zunanje okolice. Enotna ocena je bila: enkratno, za kar je upravni

odbor Turističnega društva sklenil g. Grginiču podeliti javno priznanje, vendar ga zaradi določenih razlogov ni sprejel. Tudi Jure Berlot ni sprejel dvakratne graje Turističnega društva zaradi odnosa do Staretovega gradu. Pri obnovi kompletnega grajskega kompleksa z objekti je g. Grginič naletel na veliko težav. Večkrat je bil prijavljen določenim inšpekcijam za take in drugačne posege in obnove, ki pa so bile vsaj do sedaj s strani inšpekcij zavrnjene. Ob tem bi rad poudaril, da je obnova zahtevala in še zahteva zelo veliko lastnih sredstev in so govornice o koriščenju kakršnihkoli nepovratnih sredstev iz Evropskih skladov neresnične.

Obnovljeni Ravbarjev grad z drugimi objekti in okolico je Mengšu lahko samo v ponos in bi bil že čas, da ga občani Mengša kot takega tudi sprejmemo, kar pa seveda ne velja za razpadajoči kompleks Staretovega gradu, ki je sramota za Mengeš. Kar se tiče sprehajalnih poti širše, mimo obeh omenjenih gradov, pa mislim, da je bila dobra iztočnica v oddaji TV Slovenija – Slovenska kronika, 15. junija 2011, ki jo je podal Jože Vahtar, podžupan Občine Mengeš, da je potrebno k rešitvi omenjene problematike pristopiti celovito. V oddaji sta bila tako širši Sloveniji predstavljena oba mengeška gradova, obnovljeni Ravbarjev grad in razpadajoči kompleks Staretovega gradu.

Tudi Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Mengeš, katerega član sem bil 18 let, je dal kar nekaj predlogov za ureditev omenjene problematike, ki pa zaenkrat niso padli na plodna tla.

Za zaključek bi dodal, da v Mengšu določeni občani zelo težko sprejemajo novosti. Velike težave pri izgradnji FIT-TOPA (zdajšnja Harmonija) je imel prvi, uspešen župan in poslanec Državnega zbora, Janez Per. Izgradnja prepotrebne telovadnice mu je bila namreč preprečena. Škoda! Z istim problemom se sedaj ukvarja tudi sedanji župan, Franc Jerič. Nič ne bi bilo narobe, če bi tako imenovana civilna iniciativa svojo energijo raje preusmerila na obnovo Staretovega gradu z okolico.

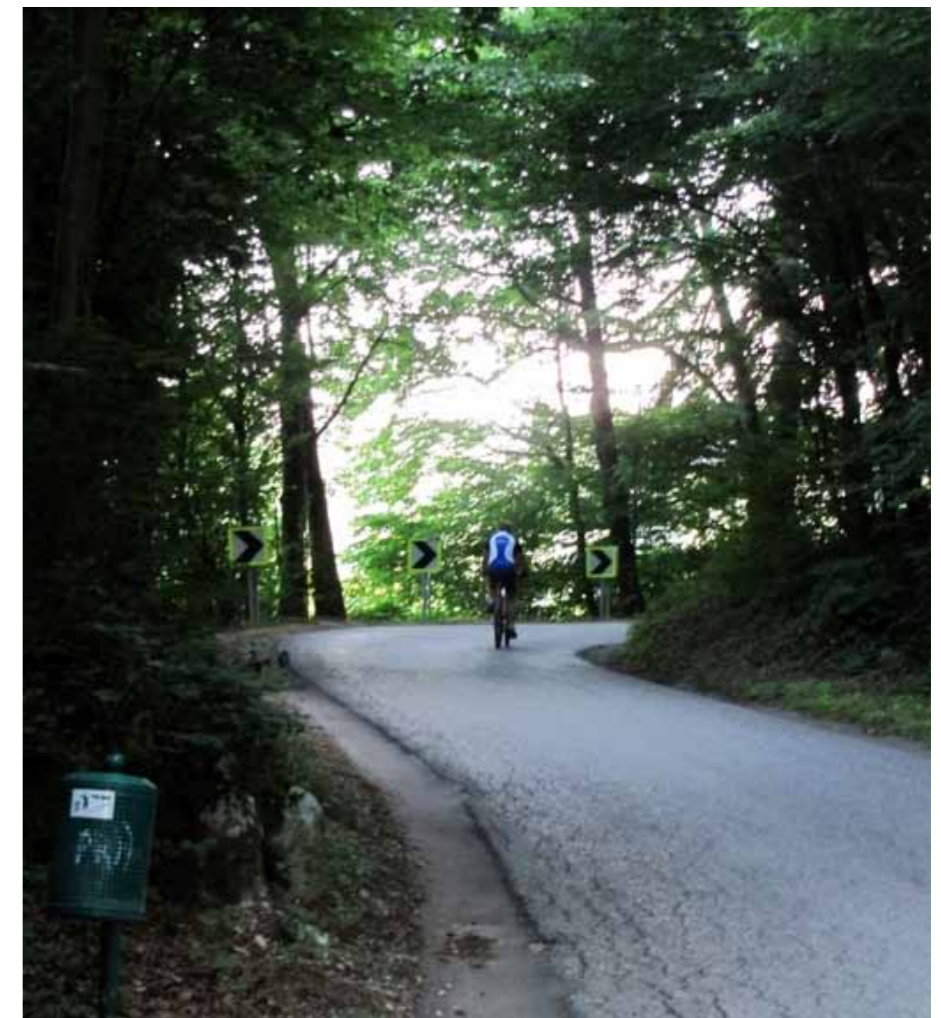
Iz vsega napisanega menim, da je potrebno Zdravku Grginiču iskreno

čestitati za ves trud, veliko vloženih sredstev in izredno kvalitetno obnovo Ravbarjevega gradu in drugih objektov z okolico. Več o samem gradu in celotnem projektu bomo lahko kmalu tudi prebrali v novi knjigi.

Srečko Hribar

Kolesarjenje in Dobeno

Zopet pišem o kolesarjenju po dobenških in loških cestah. Kljub kar nekaj opozorilom in člankom se ni spremenilo nič. Vožnja s kolesom ali hoja po cesti na Dobeno in nazaj je še vedno zelo nevarna. Cesta je ozka in neprimerna za večja vozila, kot so avtobusi in kamioni, že osebna vozila imajo na določenih odsekih velik problem, ko se srečajo. Povod, da sem ponovno načel to temo, je bila poškodba fanta, ki je na Zgornjem Dobenu padel s kolesom in je potreboval nujno zdravniško pomoč. Ta je prihajala z rešilcem, ki pa ni mogel do njega, saj je cesta preozka, da bi se reševalec lahko ustavil ali obrnil, vsa okoliška zemljišča pa so zagrajena ali zaprta z raznimi verigami ipd. Tako so se morali starši ponesrečenca odpeljati daleč naprej, reševalec pa se je le uspel deloma umakniti toliko s cestišča (na tistem delu je bilo na srečo delovišče, ki je bilo delno odprto), da mu je lahko nudil prvo pomoč, seveda z zamudo. Fant jo je, kljub resnim poškodbam, odnesel brez trajnih posledic, lahko pa bi bilo usodno. Dobeno ni več del narave in kraj, kjer bi se človek lahko naučil čistega zraka in miru, ampak je postalo navadno naselje. Stavbe niso več samo vikendi, ampak hiše, kar pomeni, da je čedalje več ljudi stalno nastanjenih v njih. Torej se je spremenil tip naselja, cesta in prometna signalizacija pa je ostala na istem kot pred 20 leti, da ne omenjam kanalizacije in odvodnavanja meteornih voda. Torej, ali bomo poskrbeli vsaj za varnost tistih, katerim obisk Dobena še vedno pomeni vsaj začasni beg iz vsakdanjika? Ali jim bomo še tam povzročali stresne situacije in nelagodje? Morda

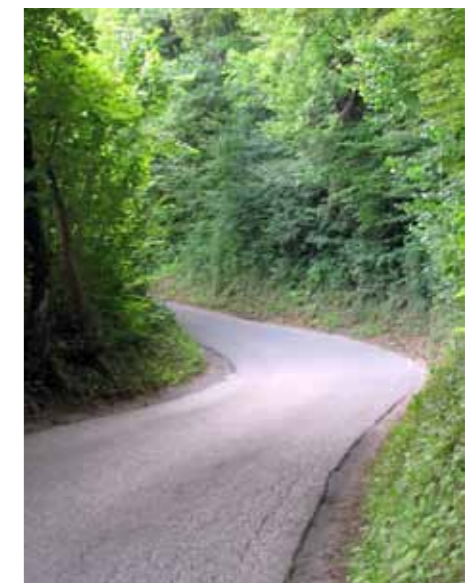
Cesta je ozka in neprimerna za večja vozila, kot so avtobusi in kamioni. Že osebna vozila imajo na določenih odsekih težave ob srečanju z drugimi vozili.

se moramo o tem zamisliti vsi, ki se kadarkoli peljemo na Dobeno z avtomobilom in naslednjič raje oditi peš – je pa to nevarno.

Ker premikov v smeri širitve ceste oziroma vzpostavitve nekakšnih kolesarskih stez ni videti, bi morali vsaj omejiti hitrost, morda označiti, kdo ima prednost (vozila, ki se pripeljejo z Dobena, se počasneje in težje ustavljajo) in morda ponuditi alternativni prevoz za avtobuse, kot je prevoz s konjsko vprego ali nekaj podobnega. Vsekakor pa bi morali prepovedati vsa težka gospodarska vozila in avtobuse (izjema so vozila Snage). Tudi kamniti most v Loki, ki je zaščiten, vsak dan prenaša vsa ta bremena, pa se nihče ne zmenja za to. Lahko torej samo čakamo, kdaj se bo kaj zgodilo, morda se bo poškodoval samo most, kar ni kritično, če pa se bo za spremembe moralo zgoditi kaj hujšega, potem to ni več samo čakanje, ampak malomarnost in brezbriznost.

Kljub vsem nevarnostim, ki nam pretijo po cestah, vam želim sončne in aktivne počitnice.

Aleksander Sešek

Premontaža gum na terenu!

Imate premalo časa in ste prezaposleni ?

Pri vas doma - na sedežu podjetja - parkirišču - skratka na terenu za **ENAKO CENO** kot v delavnici premontaža avtoplaščev !!!

- Nudimo tudi:**
- polnjenje klimatskih naprav
 - zamenjava olja in filtrov,
 - menjava zavornih oblog
 - menjava volanskih in drugih zglobov
 - ročna avtopralnica

Za več informacij pokličite na tel.: **051 626 662**

100% POPUST

Veljavnost kupona do 1.10.2011

 GP SKOK d.o.o.

PE Mengeš

Veselovo nabrežje 16

051 - 626 - 662

01 - 723 - 73 - 00

www.gpskok.si

**VULKANIZERSTVO
AVTO SERVIS
AVTOOPTIKA**

Cena premontaže in centriranje za osebno vozilo
(4 x) železna platišča do 16" col = 30 € + ddv

PLESNI TABOR Z AIO

**Sponje
v istorih
pri
Sv. Martinu**

**TEDEEN OBARVAN
S PLESOM in ZABAVO:**

- ples v naravi
- ples v dvorani
- ples z Barbaro Giber
- ogled plesnih filmov
- trampolin
- odbojka
- horen
- poljubne dejavnosti

**Popeljite se v
plesni teden
z vlakom**

Prijave do 31.7.

8.8. - 14.8. 2011

INFORMACIJE:

DRUSTVO.AIA@GMAIL.COM

TEL: 070 732 070